Kielce, dnia 3 grudnia 1932 r.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 31.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

298.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 26 listopada 1932 r.

w sprawie zmiany § 1 zarządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 30 września 1932 r. o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnianiu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 2, 16, 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) i § 357 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydanego w porozumieniu w Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167)—zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf pierwszy zarządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 30 września 1932 r. o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnianiu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego (Kiel. Dz. Woj. Nr 26, poz. 252) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Zakazuje się odbywania targów, pokazów, jak również przetargów na świnie, z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w zagrodach niezapowietrzonych, w następujących gminach i miejscowościach:

a) w powiecie koneckim: gm. Czermno, w. Smyków i w. Turowice:

b) w powiecie sandomierskim: gm. Łoniów, maj. Suliszów”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Wojewodę: *A. Bratkowski*
Wicewojewoda

299.

OBWIESZCZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 8 listopada 1932 r.

o przeprowadzonem scalenin gruntów wsi Ruszenice, gm. Machory, pow. opoczyńskiego.

Na podstawie art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 340) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach niniejszem obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi Ruszenice, gm. Machory, pow. opoczyńskiego, obejmujących 349,0144 ha gruntów ukazowych (numery osad tabel. od Nr 1 do Nr 32) wsi Ruszenice, nowoutworzone kolonje wykazane na planie i w dowodach pomiarowych, sporządzonych w roku 1929 przez mierniczego przysięgłego W. Konarzewskiego z tytułu posiadania zostały zapisane na rzecz osób niżej wymienionych.

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
1	Kozieł Jan	37, 98, 58,1/2 149,1/2 193,1/2 194	3.3951, 1.9367, 1.3834, 0.1886, 0.2832, 0.5150
2	Antos Augustyn	28, 99, 68,1/2 149,1/2 193,1/2 194,1/2 161,1/2 181, 206	4.4655, 3.2092, 2.4493, 0.1887 0.2856, 0.5158, 0.1874, 0.1516 0.6749
3	Krawczyk Jan	29, 93, 67,1/2 150,1/2 192,1/2 195,	2.4596, 3.0272, 1.7083, 0.2112, 0.1234, 0.5753
4	Karbownik Franciszek	2, 109, 91,1/4 150,1/4 192,1/4 195	1.3969, 0.9656, 0.7012, 0,1054 0.0617, 0.2877
5	Nolborska Marjanna	1, 110, 90,1/4 150,1/4 192,1/4 195	1.3663. 1.0724, 0.6886, 0.1056 0.0617, 0.2876
6	Antos Władysław	49, 100,1/2 151,1/2 191,1/2 196	5.4260, 2.0834, 0.2190, 0.0645 0.6655
7	Antos Józef	50, 111,1/4 151,1/4 191,1/4 196	3.1314, 0.9822, 0.1103, 0.0644 0.3338
8	Smak Antonina	4, 112, 88,1/4 151,1/4 191,1/4 196	1.2432, 0.9774, 0.9410, 0.1110 0.0643, 0.3339
9	Wroński Józef	46, 124,1/2 152,1/2 190,1/2 197	4.7051, 1.6331, 0.2126, 0.1300 0.6816
10	Kucharski Franciszek	7, 144, 82,1/2 152,1/2 190,1/2 197	2.6611, 1.5501, 1.3280, 0.2105, 0.1302, 0.6808
11	Kołodziejski Michał	30, 103, 65,1/2 153,1/2 189,1/2 198	2.4696, 1.9263, 1.1566, 0.2280, 0.1274, 0.6367
12	Tomasik Stanisław	54, 102,1/2 153,1/2 189,1/2 198	9.2124, 1.9546, 0.2280, 0.1274, 0.6367
13	Tomasik Michał	38, 147, 59,1/2 154,1/2 188,1/2 199,1/2 159,1/2 183,1/2 204	10.2312, 2.8950, 2.5483, 0.2067, 0.1379, 0.6559, 0.1950, 0.1477, 0.6909
14	Powązka Kamila	23, 131, 66,1/2 154,1/2 188,1/2 199	3.3725, 1.3578, 0.9829, 0.2050 0.1370, 0.6580.
15	Sołtys Konstanty	31, 106, 64,1/2 155,1/2 187,1/2 200	2.4396, 2.0970, 1.1977, 0.1857 0.1360, 0.7100.
16	Rybiałek Szczepan	5, 107, 87,3/10 155,3/10 187,3/10 200	1.5228, 1.1125, 0.7717, 0.1085 0,0816, 0,4259.
17	Polus Andrzej	44, 142. 73,1/5 155,1/5 187,1/5 200, 218	3.2790, 0.7930, 0.3854, 0.0737, 0.0540, 0.2839, 0.9005.
18	Wójcik Stanisław	32, 133, 63,1/2 156,1/2 186,1/2 201	2.7723, 0.9979, 0.7580, 0.1965, 0,1470, 0.6728.

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
19	Wychowałek Michał	45, 143, 1/6 156, 1/6 186. 1/6 201, 220	3.0182, 0.8145, 0.0652, 0.0489, 0.2244, 0.8726
20	Antos Otolja	51, 105, 83, 1/3 156, 1/3 186, 1/3 201	4.0338, 1.4014, 0.3574, 0.1301, 0.0980, 0,4489
21	Wnuk Paweł	21, 108, 81, 1/2 157, 1/2 185, 1/2 202	2.9221, 2.3171, 1.0095, 0.2037, 0.1389, 0.6870
22	Wnuk Marjanna	20, 141, 69, 1/4 157, 1/4 185, 1/4 202	1.1707, 0,7946, 0.7481, 0.1018, 0.0694, 0.3436
23	Kaczmarek Leon	6, 140, 85, 1/4 157, 1/4 185, 1/4 202	1.1033, 0.7813, 0.7816, 0.1019, 0.0694, 0.3435
24	Gonclak Teodor	8, 132, 92, 1/2 158. 1/2 184, 1/2 203	2.0579, 1.5911, 2.4009, 0.1819 0.1408, 0.5999
25	Kozieł Feliksa	55, 114, 1/2 158, 1/2 184. 1/2 203, 1/3 163 1/3 179, 1/3 208	19.3869, 4.8814, 0.1819, 0.1408 0.5992, 0.1312, 0.1013, 0.4453
26	Sobala Otolja	33, 115, 62, 1/2 159. 1/2 188, 1/2 204	2.2213, 1.9531, 1.7823, 0.1950 0.1477, 0.6919
27	Ruszkiewicz Ignacy	22, 116, 78, 1/2 160. 1/2 182, 1/2 205	3.2107, 1.7005, 1.0715, 0.2004 0.1508, 0.6587
28	Tomasik Feliksa	9, 117, 79, 1/2 160. 1/2 182, 1/2 205	2.0665, 1.9273, 1.9314, 0.1871 0.1516, 0.6754
29	Antos Jan	56, 118, 1/2 161, 1/2 181, 1/2 206	7.2135, 2.1385, 0.1872, 0.1516 0.6754
30	Małecki Karol	10, 146, 84, 162 180, 207	4.0124, 3.5360, 0.3835, 0.3705 0.2902, 1.3450
31	Wrońska Małgorzata	47, 123 1/3 163. 1/3 179, 1/3 208	1.6765, 1.0707, 0.1312, 0.1010 0.4450
32	Fidelus Marjanna	17, 121, 1/3 163, 1/3 179, 1/3 208	1.3340, 1.0868, 0.1312, 0.1010 0.4450
33	Tomasik Ignacy	34, 101, 62, 1/2 164, 1/2 177, 1/2 209	1.5043, 2.0690, 0.7585, 0.1918 0.1531, 0.6746
34	Tomasik Feliks	24, 128, 72, 1/2 164, 1/2 177, 1/2 209	1.5224, 1.6125, 0.6395, 0.1918 0.1532, 0.6746
35	Fidelus Józef	16, 122, 70, 1/4 165, 1/4 176, 1/4 210	1.7328, 1.3695, 0.7095, 0.0992 0.0790, 0.3374
36	Olejnik Jan	25, 119, 71, 1/4 165, 1/4 170, 210 1/4	1.6825, 1.6248, 0,5680, 0.0995 0.0079, 0.3375
37	Fidelus Teodor	11, 127, 1/4 165, 1/4 176, 1/4 210	2.0112, 1.3695, 0.0992, 0.0790 0.3374
38	Olejnik Leon	15, 125, 80, 1/4 165. 1/4 176, 210 1/4	1.8538, 1.4034, 1.3991, 0.0995 0.0790, 0.3380
39	Wójcik Paulina	35, 129, 61, 5/12 166, 5/12 175, 5/12 211	2.1134, 1.4960, 1.1623, 0.1735, 0.1320, 0.5615
40	Warych Józef	55, 126, 5/24 166, 5/24 175, 5/24 211, 1/4 170, 1/4 171, 1/4 215	6.4923, 1.3824, 0.0865, 0.0661 0.2809, 0.1924, 0.1228, 0.3167
41	Chałubek Andrzej	48, 130, 9/24 166, 9/24 175, 9/24 211	3.3732, 1.5794, 0.1556, 0.1182 0.5056
42	Ruszkiewicz Ignacy	26, 120, 75, 2/3 167. 2/3 174, 2/3 212	3.7350, 2.2219, 0.6440, 0.2550 0.2430, 0.8813
43	Kaczmarek Hieronim	12, 136, 1/3 167. 1/3 174, 212	2.1543, 1.1893, 0.1282, 0.1217 0.4404

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
44	Jencek Wiktorja	14, 104, 86,$^{1}/_{2}$ 168.$^{1}/_{2}$ 173,$^{1}/_{2}$ 213	3.6484, 2.2776, 0.3712, 0.1945 0.1557, 0.6673
45	Tomasik Józefa	53, 134,$^{1}/_{4}$ 168,$^{1}/_{4}$ 173,$^{1}/_{4}$ 213	4.1189, 0.9110, 0.0972, 0.0778 0.3335
46	Tomasik Prakseda	13, 135,$^{1}/_{4}$ 168,$^{1}/_{4}$ 173,$^{1}/_{4}$ 213	1.8429, 0.9514, 0.0972, 0.0778 0.3335
47	Smak Leon	3, 113, 89,$^{1}/_{3}$ 169,$^{1}/_{3}$ 172,$^{1}/_{3}$ 214	1.6819, 1.3533, 1.0132, 0.1363, 0.1113, 0.4668
48	Smak Teodor	27, 137, 74,$^{5}/_{12}$ 169,$^{5}/_{12}$ 172, 214$^{5}/_{12}$	2.4063, 1.4938, 0.4019, 0.1707 0.1392, 0.5832
49	Smak Stanisław	19, 138, 77,$^{1}/_{4}$ 169.$^{1}/_{4}$ 172,$^{1}/_{4}$ 214	1.4413, 0.8763, 0.5848, 0.1023 0.0835, 0.3499
50	Tomasik Antonina	18, 139, 76,$^{1}/_{4}$ 170.$^{1}/_{4}$ 171,$^{1}/_{4}$ 215	1.5159, 0.9192, 0.2780, 0.1898 0.1227, 0.3173
51	Warych Izydor	36, 145, 60,$^{1}/_{2}$ 170.$^{1}/_{2}$ 171,$^{1}/_{2}$ 215	2.4201, 1.8260, 1.3402, 0.3809 0.2456, 0.6360
52	Wnuk Franciszka	39, 97, 216	1.3988, 0.3872, 0.9106
53	Wodzinowski Władysław	40, 96, 217	1.3233, 0.3846, 0.8451
54	Nowak Marjanna	41, 94, 219	1.1945, 0.7595, 1.3564
55	Nowak Leon	42, 95, 148, 221	1.4165, 0.3916, 0.0973, 0.8180
56	Grunt dla szkoły	43	1.0000

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski informuje, że o ile w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po dniu opublikowania niniejszego obwieszczenia w Dz. Urz. Min. Spraw. nie wpłyną do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach pretensje poparte wytoczeniem sporu sądowego o prawo własności do gruntów scalonych wsi Ruszenice nieposiadających urządzonej hipoteki to zgodnie z art. 3 ustawy z dn. 21 marca 1931 r. orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach (względnie Głównej Komisji Ziemskiej) zatwierdzające projekt scalenia w braku lepszych tytułów będzie podstawą do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalonych gruntów na rzecz osób wymienionych w obwieszczeniu niniejszem.

Prezes: *B. Sosnowski*

300.

OBWIESZCZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 8 listopada 1932 r.

o przeprowadzonem scaleniu gruntów wsi Kowala Duszocina, gm. Wolanów, pow. radomskiego.

Na podstawie art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 340) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach niniejszem obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi Kowala Duszocina, gm. Wolanów, pow. radomskiego, obejmujących 317,8912 ha gruntów ukazowych (numery osad tabel. od Nr 1 do Nr 34) wsi Kowala Duszocina, nowoutworzone kolonje wykazane na planie i w dowodach pomiarowych sporządzonych w roku 1929 przez mierniczego Marjana Marjańskiego z tytułu posiadania zostały zapisane na rzecz osób niżej wymienionych.

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
1	Franciszek i Marjanna małż. Kubiccy	58, 95	0.4781, 5.4577
2	Jan Slaza	7, 59, 76	0.8293, 0.4785, 5.4000
3	Adam i Katarzyna m. Gumuła	64, 104, 149	0.2769, 3.9084, 0.3182
4	SS. Wojciecha Gumuły: Adam, Jan i Władysław Gumuła, Marjanna Sikora i Helena Schabowska	9, 63, 68, 78	0.5739, 0.3983, 0.2835, 5.0819
5	Walerja Markiewicz	19, 97, 111, 141	0.3808, 0.1840, 4.0902, 0.5990
6	SS. Wojciecha Kozłowskiego: Jan i Genowefa Kozłowska	6, 20, 106	0.9158, 0.3807, 4.3616
7	Mikołaj i Zofja małż. Kotkowscy	37, 120, 127	0.3737, 1.1979, 4.5534
8	Marjanna Kawecka	38, 89, 96	0.3737, 0.7390, 3.6638
9	Franciszek Schabowski	49, 108, 117, 136, 137	0.5894, 5.1436, 2.4762, 1.2260, 1.2566
10	Mikołaj Wojcieszak	48, 123, 131	0.3929, 2.1322, 4.7998
11	Walenty Rożalski	12, 121, 130	0.7369, 1.8864, 5.7127
12	Andrzej Rożalski	11, 107, 118, 138	0.7382, 5.6283, 1.5706, 0.6250
13	Tomasz i Marjanna małż. Siara	14, 50, 109, 124, 134	0.1139, 0.5797, 5.4074, 2.5276, 3.1459
14	Jan i Marjanna małż. Janas	46, 145, 156	0.3316, 0.7419, 3.9879
15	Franciszka Janas i ss. Józefa Janasa Walenty Janas :	45, 139	0.3316, 5.3029
16	SS. Jana Mieszczaka: Jan, Wiktorja, Zofja, Franciszek i Antoni Miszczakowie, Michalina Kotkowska	22, 62, 153	0.0680, 0.4097, 5.7970
17	Andrzej Mieszczak	34, 60, 122, 129	0.1766, 0.2050, 1.3252, 3.793
18	Juljanna Gil	61, 82, 147, 152	0.2050, 2.4526, 0.2715, 0.2210
19	SS. Jana Janasa: Szymon, Marjanna, Jan, Józef i Feliksa c. Walentego Janasowie	4, 29, 74	1.2346, 0.7335, 12.8918
20	Jan Tkaczyk	15, 70, 105, 155	0.9776, 1.6136, 4.3940, 7.2893
21	SS. Jana Malczewskiego: s. Piotra Jan, Andrzej, Franciszek, Jan, Stefan, Bronisława Malczewscy, Stanisława Mieszczak, Sabina Bilska, Lucyna, Helena i Marjanna Tokarskie	25, 28, 113, 132	0.4716, 0.5787, 9.3225, 5.6703
22	Jan Malczewski ss. Jana i Marjanny Malczewskiej: Stefan i Bronisława Malczewscy	24, 27, 146	0,2358, 0.5787, 9.3763
23	Piotr Kubicki ss. Kubickiej Marjanny: Dorota, Franciszek, Jan Kubiccy, Wiktorja Głogowska, Gałka Teofila	56, 99, 142	0.3352, 4.2651, 0.6960
24	Franciszek Sieczkowski	57, 112, 119	0.3352, 4.6716, 1.3182
25	Mikołaj Kubicki, Korba Marjanna i ss. Jana Kubickiego: Piotr, Jan Kubicki, Zofja Sieczkowska, Zuzanna Orłowska	8, 55, 79	0.6678, 0.3350, 4.9507
26	Jan i Bronisława małż. Kępka	33, 69, 75	0.3002, 1.1263, 3.4517
27	SS. Józefa Kality: Pączek Apolonja, Katarzyna Głogowska, Emilja Oparcik, Zofja Oparcik, Eleonora Gil	36, 5, 110	0.3120, 0.5930, 3.3701
28	Józef Galiński	35, 91, 101	0.2890, 1.1730, 2.8198
29	SS. Jana Strzeleckiego: Ludwik, Paweł Strzelecki, Wiktorja Schabowska, Marjanna Moskwa	30, 65, 143, 154	0.6946, 0.4923, 1.1028, 5.8548

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
30	Jan Duchnik i ss. Ludwiki Duchnik: Jan, Piotr, Antoni, Andrzej, Franciszek Duchnik	17, 66, 115, 128	0.9415, 0.4104, 2.4473, 9.3584
31	Antoni Głogowski	54, 151	0.3725, 4.9983
32	SS. Jana Głogowskiego: Antoni, Jan, Maksymiljan, Stanisław Głogowski i Rozalja Sulisz	53, 114	C.3726, 6.4672
33	SS. Andrzeja i Katarzyny Wójcik: Franciszek, Józefa Wójcik i Marjanna Kotkowska	44, 67, 77	0.4173, 1.5150, 4.9785
34	SS. Wojciecha Janasa: Karol, Adam i Walenty Janas, Wanda Wrzesień i Łucja Defińska	1, 23, 41, 71, 1	2.0936, 0.0680, 0 5721, 11.3941
35	Wawrzyniec Głogowski	40, 98, 150	0.4248, 3.6511, 0.2596
36	Kazimierz Głogowski	39, 126	0.4244, 4.8020
37	SS. Tomasza Kwiatkowskiego: Wojciech Kwiatkowski, Tekla Korba, ss. Piotra Kwiatkowskiego nieznani i Anna Wydra	52, 80, 92, 93	0.3819, 4.4280, 0.8628, 0.2916
38	SS. Bartłomieja Pawłowskiego: Antoni, Walery, Marjanna, Józefa, Zofja, Weronika, Franciszek, Michał i Jadwiga Pawłowscy	16, 86, 87	0.3153, 3.8411, 1.0379
39	Antoni i Eleonora małż. Gil	51, 83, 94	0.2354, 3.1554, 0.6033
40	Marjanna Galińska	31, 90, 102	0.4795, 1.0429, 2.9835
41	Kazimierz Janas	47, 85, 144	0.3459, 4.4038, 1.2202
42	Walenty Bąk i ss. Bąk Marjanny: Zofja Bąk	3, 18, 103	0.6158, 0.2776, 2.9973
43	Franciszka Kozłowska	2, 21, 32, 72, 73	0.6746, 0.0680, 0.2194, 2.9052, 0.9608
44	Antoni i Franciszka małż. Podgorscy	10, 84	0.4551, 3.2919
45	Piotr i Stanisław b-cia Gil	13, 81, 148	0.2284, 2.0223, 0.1811
46	SS. Jana Ślizankiewicza: Franciszek i Jan Ślizankiewicz	26, 42, 88, 100	0.2746, 0.0519, 0.4171, 2.5872
47	Antoni Janas	43, 116	0.2082, 3.6889
48	Grunty wspólne	140	1.7531
49	Okopisko padliny	125	0.0647
50	Kopalnia piasku	133	0.4195

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski informuje, że o ile w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po dniu opublikowania niniejszego obwieszczenia w Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości nie wpłyną do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach pretensje, poparte wytoczeniem sporu sądowego o prawo własności do gruntów scalonych wsi Kowala Duszocina, nieposiadających urządzonej hipoteki, to zgodnie z art. 3 ust. z dn. 21 marca 1931 r. orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach (względnie Głównet Komisji Ziemskiej), zatwierdzające projekt scalenia w braku lepszych tytułów będzie podstawą do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalonych gruntów, na rzecz osób wymienionych w obwieszczeniu niniejszem.

Prezes: *B. Sosnowski*

301.

OBWIESZCZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 8 listopada 1932 r.

o przeprowadzonem scaleniu gruntów wsi Rytwiany, gm. Rytwiany, pow. sandomierskiego.

Na podstawie art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 340) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach niniejszem obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi Rytwiany gm. Rytwiany, pow. sandomierskiego, obejmujących 817,1077 ha gruntów ukazowych (numery osad tabel. od Nr 1 do Nr 86) wsi Rytwiany, nowoutworzone kolonje wykazane na planie i w dowodach pomiarowych, sporządzonych w roku 1929 przez mierniczego przysięgłego Stanisława Adurowicza z tytułu posiadania zostały zapisane na rzecz osób niżej wymienionych.

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
1	Rogula Michał i Paulina małż.	281. 84	4.6367, 3.2244
2	Dorosiński Andrzej	283. 167	4.4246, 4.4242
3	SS. Bąka Jana i żony Bronisławy: Stefan, Jan i Henryk Bąk	282. 85	3.9572, 2.6181
4	Kaczmarski Kazimierz i Rozalja małż.	276. 81	4.9420, 2.4799
5	Borkowski Wincenty	275. 80	7.6210, 3.7977
6	Szaniawski Franciszek i Marjanna małż.	279. 140	2.6811, 0.5035
7	Szaniawski Władysław i Marjanna małż.	280. 141	2.6641, 0.5153
8	Karas Hipolit i Marjanna małż.	277. 82. 31. 49	2.1018, 1.0735, 1.1599, 3.9622
9	Kaczkowski Tomasz	278. 83	2.1248, 1.0463
10	Strzałkowski Piotr i Jadwiga małż.	273. 78	5.0974, 2.3654
11	Głowacki Wojciech i Franciszka małż.	274. 79	5.0057, 2.3724
12	Szeleś Jan i ż. Zofja	134-a. 227	5.5912, 4.5119
13	Skład Tomasz s. Józefa i Zofja małż.	271. 77	5.0515, 1.9011
14	Maruszewski Stanisław	270. 76	5.5284, 1.9107
15	Borkowski Wojciech	269. 75	5.2435, 2.1277
16	Miśkiewicz Kacper	266. 94. 137	2.0333, 0.3697, 1.1513
17	Majsak Kacper i Franciszka małż.	265. 136. 199	1.9867, 1.2787, 2.8691
18	Miśkiewicz Franciszek	74-a. 268	1.0238, 2.1936
19	Miśkiewicz Józef	74. 267	1.0946, 2.2218
20	Wawrylak Feliks	263. 65	3.9232, 1.9915
21	Jedynak Jan	264. 66	4.4541, 1.9764
22	Gad Jan i ż. Agnieszka	260. 64	4.5612, 1.8318
23	Gajdowski Józef i Marjanna małż.	259. 63	3.9003, 1.8849
24	Bednarski Jan s. Jana	11. 258. 62	3.9446, 1.8112
25	Bednarski Wojciech	257. 61	3.8548, 1.8542
26	Bugaj Cycylja i ss. Wilka Wincentego: Władysław, Bronisław, Zofja i Tadeusz Wilk	256. 60	4.7629, 1.8945
27	Żelaski Teofil	253. 59	6.2826, 1.8536
28	Rajca Józef i ż. Ludwika	252. 58	5.3038, 1.8746
29	SS. Chlebickiego Tomasza i ż. Bronisławy: Józef, Leokadja, Tadeusz i Helena Chlebiccy, Władysława Zając i Janina Baczewska	255. 91. 155	3.3060, 0.1690, 1.5553

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
30	Staszko Józef	254, 57	3.2431, 1.6669
31	Lis Franciszek i ż. Wiktorja	251, 50	3.1370, 0.5015
32	Jastrząb Stefan i Petronela małż.	250, 142	3.1524, 0.8335
33	SS. Kaliny Ludwika i ż. Heleny: Wacław, Bronisław, Kazimierz i Eleonora Kalina i Zofja Wawrylak	249, 44, 166	4.9265, 0.8309, 0.4925
34	Kaczmarski Józef i ż. Helena	248, 56	4.1717, 1.7811
35	Kanarek Wawrzyniec i ż. Marjanna	247	5.3106
36	Wioncek Władysław	243, 55	3.9367, 1.1220
37	Gajdowski Stanisław i ż. Marjanna	242, 54	4.0867, 1.1809
38	Siejka Jan i ż. Marjanna	241, 53	3.9449, 1.5918
39	Kalina Antoni	231	5.8131
40	Karwacki Bronisław i ż. Marjanna	230, 10	4.6905, 4.2785
41	Szewczyk Piotr i Franciszek	229, 33, 210, 214	4.3717, 1.1530, 2.6 86, 0.1513
42	Rdzany Władysław i ż. Marjanna i ss. Florjana Kowalca: Wincenty, Jan i Franciszek Kowalec, Zofja Patyna i Marjanna Rdzana	228, 18, 213	4.6570, 2.0732, 0.1296
43	Bugaj Mateusz	246, 15	1.9262, 2.0575
44	Wawrylak Antoni	245, 15-a	1.8983, 2.1140
45	Kalina Marjanna	244, 15-b	1.8450, 2.2233
45a	Kalina Rozalja	244-a, 15-c	1.7818, 2.2640
46	Kazimierski Marcin i ż. Rozalja	189, 9	2.1268, 2.4205
47	Borkowski Jan s. Feliksa	188, 158	2.1048, 0.6664
48	Kalina Marjanna ż. Wincentego	227, 148	4.1276, 1.6785
49	Kalina Michał i ż. Marjanna	220, 212, 20	8.6579, 0.2481, 5.1150
50	Chlebicki Józef s. Jana	187, 219, 8, 51,	3.0150, 2.3402, 3.3739, 0.6621
51	SS. Kaliny Kazimierza: Jan, Władysława, Józef i Zofja Kalina	183	2.3966
52	Dorosiński Jan s. Wawrzyńca i ż. Katarzyna	186, 152	5.8881, 1.0492
53	Jastrząb Józef s. Wincentego	218, 52	3.6930, 0.6830
54	Jastrząb Józef s. Rafaela i ż. Agnieszka	184, 165	3.9487, 0.6565
55	Strzałkowski Stefan	7, 286, 284	1.7916, 6.8717, 1.6725
56	Witaszek Jan s. Bartłomieja	103, 13	7.3176, 8.4731
57	SS. Lasoty Jana: Ignacy, Franciszek i Paweł Lasota	104, 108	4.1853, 1.8105
58	Prostak Jan i ż. Marjanna	102, 107, 161	6.8865, 3.1364, 1.2296
59	Lampart Wincenty	101, 106, 131	3.6839, 1.7862, 0.5972
60	Kalina Ignacy s. Jana	96-a	4.3135
61	Marcinek Jan i ż. Marjanna	6	7.0808
62	Borkowski Bolesław	100, 105	4.8129, 3.8704
63	Borkowski Andrzej s. Walentego	96, 207, 143	3.9641, 0.3297, 4.3569
64	Borkowski Jan s. Wojciecha	93, 174, 150, 135	2.0281, 2.3146, 1.2134, 1.6233
65	Rdzany Wincenty	95, 17-a, 68	1.5251, 1.8555, 3.5270
66	SS. Magiery Kazimierza: Marja Staszko Józef, Bronisław Magiera, Stanisława Wołowiec i Leokadja Przetak	92, 12	3.3070, 4.3229
67	Magiera Antoni i ż. Stanisława	89, 154	3.4226, 3.7378

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
68	Miśkiewicz Teofil	88, 149, 162	3 1514, 1.0618, 0.6075
69	Kalina Piotr	87, 73	5.0198, 2.3657
70	Kazimierski Jan i ż. Marjanna	71, 192, 159	2.7986, 0.5985, 0.4612
71	Kruk Józef i ż. Józefa	72, 191, 160	3.2387, 0.6802. 0.4621
72	SS. Buchaniec Marjanny: Bartłomiej i Ludwik Buchaniec	70, 67	2.8226, 1.4615
73	Kalina Jòzef s. Michała	69, 153	2.6126, 1.6624
74	SS. Składa Franciszka: Teofil, Zofja Skład, Marjanna Wołowiec	190	8.9289
75	Kotlarz Jan i ż. Józefa	147, 34	0.8891, 2.1339
76	Bator Stanisław	194	3.2763
77	Witaszek Piotr i ż. Katarzyna	195	2.1491
78	Szaniawski Wincenty i ż. Marjanna	208, 196	2.0851, 2.2824
79	Rajczak Michał i ż. Marjanna	209, 14	2 0680, 4.6766
80	Szymański Stanisław i ż. Katarzyna	35	2.0433
81	Chmiel Marjanna	203, 17	1.7605, 1.7064
82	Stanisław i Marjanna małż. Dorosińscy	43-a	2.9953
83	Kozioł Stefan	43	3.0447
84	Switek Marcin s. Walentego	144, 211	1.4880, 1.7289
85	Raj Piotr	42	7.0095
86	Franciszka Skład i ss. Składa Jana: Stanisław, Władysław, Jan i Piotr Skład i Franciszka Szewczyk	139, 132	1.9916, 0.5081
87	Karas Marjanna	40, 28	1.4238, 2.1587
88	Dorosiński Wincenty i ż. Anna	200, 193	5,3862, 0.7646
89	Głowacki Wincenty	37, 29	1.4580, 2.4079
90	Dorosińska Marjanna	39, 46	1.4404, 3.0699
91	Przeworska Agnieszka	45, 38	3.1114, 1.5433
92	Rdzana Katarzyna	19, 48	1.9507, 4.0168
93	SS. Kaczanowskiego Władysława: Wincenty, Tomasz, Józef i Wawrzyniec Kaczanowscy, Weronika Woś, Marjanna Bednarska i Feliks Kaczanowski	30, 27	1.5280, 1.5543
94	Jastrząb Piotr	180, 164, 198	3.2220, 0.2816, 0.9922
95	Jastrząb Wojciech	47, 32	3.4273, 1.1464
96	Jastrząb Stanisław i ż. Rozalja	24, 181	1.3617, 3.3698
97	Kozioł Jan	41, 36, 163	5.9836, 1.0584, 0.5627
98	Droś Walenty	182, 25	3.4193, 1.3354
99	Witaszek Franciszek i Katarzyna	175, 21	2.7078, 2.5169
100	SS. Gency Tomasza: Wacław, Jan i Marja Gencowie	179, 129	4.1908, 1.2953
101	Rdzany Piotr i ż. Marjanna Raj Jan i ż. Wiktorja	178, 23, 287	4.2421, 1.4888, 0.2894
102	Raj Jan i ż. Wiktdrja i Piotr Rdzany i ż. Marjanna	22	1.4760
103	Borkowski Andrzej s. Wojciecha i ż. Katarzyna	177, 26	5.7760, 3.1260
104	Przetak Andrzej	173, 151, 226	2.3406, 0.7495, 0.0885

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
105	Wołowiec Józefa	176	7.4588
106	Prus Sylwester	171, 4	2.2230, 1.7532
107	Strzelecki Wawrzyniec	5, 172	1.6860, 2.1915
108	Witaszek Jan s. Pawła	170, 3	2.7363, 3.3027
109	Kaczanowska Agata	138	8.8820
110	Król Jacenty i Kalina Józef	169	2.7768
111	Kalina Józef i Król Jacenty	11	3.1183
112	Kruk Tomasz i ż. Zofja	168, 157, 240	1.8899, 0.7097, 0.0787
113	Mól Wincenty i ż. Anna	237, 134, 2	0.0814, 5.0189, 2.1810
114	Witaszek Wojciech	124, 133	7.6626, 0.8335
115	Kaczmarski Konstanty i ż. Władysława	1, 130, 123	1.7169, 0.5775, 3.6834
116	Skład Tomasz i ż. Franciszka	156, 206, 262	3.9655, 0.1517, 3.1758
117	Adaś Antoni	122, 128, 145, 236	3.8643, 0.6118, 1.7584, 0.7181
118	Kozioł Andrzej i ż. Zofja	120, 113	2.1358, 1.1769
119	Gojda Jacenty i ż. Marjanna	112, 121	1.3105, 2.1961
120	Majsak Stefan	239, 119, 125, 114	0.1855, 2.1827, 0.4632, 1.1302
121	Kalina Walenty	238, 118, 126, 16	0.0982, 2.1685, 0.4519, 0.8259
122	Grabka Jan	127, 146, 117	0.5059, 0.8473, 2.2240
123	Szeles Wojciech	110, 115	2.3316, 4.2736
124	Szeleś Antoni i ż. Feliksa	116, 111	4.3499, 2.2534
125	Zawada Józef	225	0.1223
126	Bławat Walerja i Rozalja Jastrząb	223	0.1115
127	Adamski Jan i Kacper Toporowski	222	0.0392
128	Kalina Agnieszka	221	0.1308
129	Czerwiec Józef	217	0.1226
130	SS. Łodzińskiego Andrzeja: Marja Zawadowa i Katarzyna Wawrylak	205	0.1422
131	SS. Baronia Jana: Henryk, Józef, Lucjan i Joanna Boroniowie, Pelagja Sympowicz i Janina Korzeniewska	202	0.2779
132	Pałka Wojciech	204	0.0600
133	Strzałkowska Marjanna	197	0.2670
134	Matkiewicz Teofila i ss. Korneli Matkiewicz: Jan, Marcela, Józefa i Ludwika Matkiewiczowie	201	0.2099
135	Zal Andrzej i ż. Katarzyna	224	0.1904
136	Przychodzki Antoni	233	0.0967
137	SS. Wyraza Aleksandra: Stanisława Kotas, Emilja Kaczmarczyk, Helena, Władysław, Bolesław i Józef Wyrazowie	235	0.4407
138	SS. Patyny Wawrzyńca: Kubrak Bronisława, Jan, Stefan, Marjan i Michał Patyna	234	0.1925
139	Patyna Ludwik	285	1.0218
140	Kozioł Marjannna	261, 98	0.8636, 0.1141
141	Grunt szkolny	99, 97	0.3440, 0.6484
142	Grunt gminny	215	0.3217
143	Kopalnia gliny, wspólnoty i place użyteczności publicz.	86, 185, 109, 17-b	77.1931, 17.6987, 6.6917, 0.1111

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski informuje, że o ile w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po dniu opublikowania niniejszego obwieszczenia w Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości nie wpłyną do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach pretensje poparte wytoczeniem sporu sądowego o prawo własności do gruntów scalonych wsi Rytwiany, nieposiadających urządzonej hipoteki, to zgodnie z art. 3 ust. z dnia 21 marca 1931 r. orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach względnie (Głównej Komisji Ziemskiej), zatwierdzające projekt scalenia w braku lepszych tytułów będzie podstawą do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalonych gruntów na rzecz osób wymienionych w obwieszczeniu niniejszem.

Prezes: *B. Sosnowski*

302.

OBWIESZCZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 8 listopada 1932 r.

o przeprowadzonem scaleniu gruntów wsi Huta Skaryszewska, gm. Skaryszów, pow. radomskiego.

Na podstawie art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 340) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach niniejszem obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi Huta Skaryszewska, gm. Skaryszów, pow. radomskiego obejmujących 321,9138 ha gruntów ukazowych (numery osad tabel. od Nr 1 do Nr 33) wsi Huta Skaryszewska, nowoutworzone kolonje wykazane na planie i w dowodach pomiarowych, sporządzonych w roku 1930 przez mierniczego przysięgłego Stanisława Adurowicza z tytułu posiadania zostały zapisane na rzecz osób niżej wymienionych.

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
1	Żurek Eleonora i Franciszek	150, 36, 38, 93	1.1832, 5.0561, 0.6339, 0.8829
2	Śmigaszewska Marja	33, 39, 8	2.1579, 0.5249, 1.2614
3	Żak Tomasz	151, 156, 142, 94	8.5823, 1.9608, 1.4039, 1.2159
4	Żak Tekla i Jan	32, 50, 13, 96	2.2411, 0.5712, 1.8335, 0.4047
5	Chęć Marjanna i Michał	97, 2, 11, 43	0.4109, 2.2959, 1.5817, 0.2791
6	Zielińska Marjanna i ss. Madeja: Stanisława, Andrzej Madej	31, 44, 14, 98	2.2853, 0.2736, 2.0007, 0.3750
7	Kowalczyk Andrzej i ss. Kowalczykowej Katarzyny: Henryka i Franciszek Bieleccy	30, 51, 16, 99	4.8884, 0.3280, 1.7212, 0.8543
8	Kowalczyk Jan	100, 155, 144	0.3681, 4.3017, 0.5178
9	Żak Stanisław	74, 17, 47, 101	5.8118, 2.1031, 1.1538, 0.9973
10	Gołębiowski Władysław	79, 26	6.0403, 2.1691
11	Kościelniak Marjanna i Jan Małż.	58, 64, 52, 103	2.0293, 3.0940, 0.4522, 0.2285
12	Fabiszewski Józef	37, 42, 104	5.7238, 0.2342, 0.2826
13	Fabiszewski Wincenty	28, 105	4.3646, 0.4457
14	Żak Paweł	68, 60, 53, 106	3.5158, 1.9356, 0.5398, 0.4734
15	Cyba Marjanna	34, 41, 9, 107	3.5657, 1.5069, 2.0463, 0.4408
16	Kurkiewicz Tekla i Piotr małż.	27, 22, 108	7.2242, 0.9576, 0.8484
17	Cyba Franciszek	75, 21, 109	5.9761, 1.3027, 0.3071
18	Żurek Marjanna	87, 110, 138	3.7950, 0.2880, 0.0804
19	Żurek Piotr	23, 61, 131, 118	7.4357, 1.1165, 0.4508, 0.3063
20	Ziębakowski Józef	84, 89, 111	6.8030, 3.6410, 0.6422

L. porz.	Imię i nazwisko posiadacza kolonji	Numery działek	Powierzchnia działek w ha
21	SS. Smigaszewskiego Jana: Marjanna Smigaszewska	88, 130, 112	4.2864, 0.5104, 0.1915
22	Marchewka Stanisław	91, 134	3.5125, 0.4996
23	Siwcowa Antonina	90, 149, 135	3.5409, 0.1505, 0.4996
24	Zaremba Antoni	152, 159, 113, 141	3.3483, 3.3072, 0,2524, 0.6930
25	Żak Józefa i Józef s. Wojciecha	82, 80, 115, 137	4.5512, 1.1080, 0.3208, 0.1926
26	Żak Franciszka i Józef s. Franciszka	83, 81, 85, 114, 139	0.2626, 1.1767, 2.8320, 0.2218, 0.0547
27	Żurek Antonina i Józef	77, 15, 116	10.0298, 1.0177, 0.4116
28	Żurek Julja i ss. Jana Żurka: Marjanna Korycka, Franciszek, Antoni, Aniela, i Zofja Zurkowie	76, 35, 40, 117, 10	0.3245, 5.8294, 3.6920, 0.7112 2.8782
29	Strzelecki Jan	86, 140, 132	4.9364, 1.0953, 4.7100
30	Domański Jan	128, 1, 49, 12	0.2415, 2,9465, 0.4632, 1.6489
31	Kowalczyk Piotr	78, 127	4.8184, 0.2538
32	Domagała Jan	153, 158, 119, 145	3.4300, 2.7810, 0.4133, 0.2310
33	Śmigaszewski Jan	148, 70, 59, 120	0.5920, 3.7504, 2.0215, 0.4353
34	Żak Marjanna i Jakób	73, 19, 121, 146	3.6660, 1.9530, 0.3974, 0.2647
35	Żak Władysław	72, 20, 122, 147	3.6492, 2.2068, 0.4482, 0.2423
36	Niziołek Andrzej	69, 63, 124, 154	3.5345, 1.3947, 0.2716, 0.1362
37	Ziębakowski Jan	71, 62, 123	2.8135, 5.7741, 0.2670
38	Niziołek Stanisław	65, 48	6.7605, 0.9462
39	SS. Mazurowej Otelji: Stefan i Adam Mazur i Michalina Socha	66, 126, 143	5.0541, 0.2656, 0.5523
40	SS. Stępniowej Katarzyny: Franciszek Stępień i Marjanna Figarska	67, 125, 136	3.4578, 0.2427, 0.3762
41	Kowalczyk Józef	129, 25, 6, 7	0.5492, 0.8036, 6.5633, 3.0582
42	Domagała Franciszek i ss. Domagałowej: Jan, Stanisław, Stefan i Janina Domagałowie	154, 160, 95	2.7659, 1.9577, 0.7414
43	Śmigaszewski Franciszek i Katarzyna	4, 46	5.8283, 1.2736
44	Tatar Franciszek	5, 45	5.4612, 1.5387
45	Bieleccy Anna i Jan	29, 18, 92, 102	6.1498, 0.7033, 2.6556, 0.2856
46	SS. Andrzeja Kurkiewicza: Agnieszka, Józef, Jan i Marjanna Kurkiewiczowie	3	1.3323
47	Plac użyteczności publicznej	24, 133	1.3017, 0.2615
48	Droga sprzedana	157	0.1077

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski informuje, że o ile w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po dniu opublikowania niniejszego obwieszczenia w Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości nie wpłyną do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach pretensje poparte wytoczeniem sporu sądowego o prawo własności do gruntów scalonych wsi Huta Skaryszewska nieposiadających urządzonej hipoteki, to zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach (względnie Głównej Komisji Ziemskiej), zatwierdzające projekt scalenia w braku lepszych tytułów będzie podstawą do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalonych gruntów, na rzecz osób wymienionych w obwieszczeniu niniejszem.

Prezes: *B. Sosnowski*

303.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 2 grudnia 1932 r.

o ograniczeniu ruchu kołowego przez most na rzece Wiśle pod Szczucinem.

Na podstawie § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61/24, poz. 611) oraz § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz.U.R.P. Nr 41 28, poz. 396) Urząd Wojewódzki Kielecki zamyka od dnia 10 grudnia 1932 r. do odwołania ruch kolejki wąskotorowej oraz ruch kołowy wszystkich pojazdów o ciężarze powyżej 3 tonn przez most na Wiśle pod Szczucinem na drodze państwowej Nr 12.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki Kielecki zarządza, ażeby od dnia 10 grudnia 1932 r. do odwołania autobusy lekkie, o ciężarze brutto poniżej 3 tonn, przejeżdżały przez most z szybkością minimalną bez pasażerów, którzy winni przechodzić przez most pieszo.

Za Wojewodę: *Krug*
Dyrektor Robót Publicznych

304.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 2 grudnia 1932 r.

o zamknięciu ruchu kołowego przez most na rzece Wiśle pod Annopolem.

Na podstawie § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61/24, poz. 611) oraz § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 41/28, poz. 396) Urząd Wojewódzki Kielecki zamyka od dnia 10 grudnia 1932 r. do odwołania ruch kołowy wszystkich pojazdów bez względu na rodzaj i ciężar przez most na Wiśle pod Annopolem na drodze państwowej Nr 9/3 Lublin-Ożarów.

Za Wojewodę: *Krug*
Dyrektor Robót Publicznych

305.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 30 listopada 1932 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Czuszów, gm. Pałecznica, pow. miechowskiego.

Na podstawie § 59 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 763) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że scalenie gruntów we wsi Czuszów, gminy Pałecznica, pow. miechowskiego, zostało zakończone i postępowanie scaleniowe zamknięte.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*
Naczelnik Wydziału

306.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 30 listopada 1932 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Ławecko, gm. Oblasy, pow. kozienickiego.

Na podstawie § 59 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 763) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że scalenie gruntów we wsi Ławecko, gminy Oblasy, pow. kozienickiego, zostało zakończone i postępowanie scaleniowe zamknięte.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*
Naczelnik Wydziału

307.

OGŁOSZENIE
Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Olkuszu

z dnia 28 listopada1932 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Łobzów, gm. Dłużec, pow. olkuskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27 r., poz. 833) i p. 4 art. 10 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) Powiatowiatowy Urząd Ziemski w Olkuszu podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dn. 28 września 1932 r. postanawia: wdrożyć we wsi Łobzów, w gm. Dłużec, pow. olkuskiego położonej, postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów zapisanych w tabeli likwidacyjnej 918,7926 ha hipotecznych z rozparcelowanej jednostki hipotecznej „Kolonja Porąbka" 19,8716 ha.

Komisarz Ziemski: *J. Cieszewski*

308.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 91

z dnia 12 września 1932 r.

(ZH. 1 1) w sprawie instrukcji do rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dn. 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnemi.

Do

Wszystkich PP. Starostów Powiatowych województwa kieleckiego.

Okólnik Nr 27/32 z dnia 3 sierpnia 1932 r. podaję (niżej) do wiadomości i ścisłego stosowania.

W związku z powyższem zechce Pan Starosta spowodować lustrację wszyskich wytwórni i miejsc sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych, powołując do Komisji przedstawiciela cechu rzeźniczo-wędliniarskiego.

Za Wojewodę: *A. Bratkowski*
Wicewojewoda

Ministerstwo Opieki Społecznej — *Warszawa, dn. 3.VIII.1932r.*

Instrukcja do rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnemi.

OKÓLNIK Nr 27/32.

Do

Panów Wojewodów (wszystkich, prócz Śląskiego), Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy i PP. Dyrektorów Państw. Zakł. badania żywności i przedmiotów użytku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnemi (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 603) będącego jednolitym tekstem rozporządzenia z dn. 24 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 558), oraz rozporządzenia z dn. 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 396), zarządza się w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Ministerstwem Przemysłu i Handlu co następuje:

Do § 4. Powołane w tym paragrafie przepisy weterynaryjne objęte są:

a) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673);

b) rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 361);

c) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dn. 22 stycznia 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305).

Do § 5. W związku z przepisem ust. 1 pkt. 1 c) należy przy kontroli zwracać uwagę na rodzaj pleśni, którą stwierdzono na powierzchni mięsa. O ile pleśń jest wilgotna, koloru zielonego, szarego, to spowodowana jest przez drobnoustroje rozkładające mięso, które w tym stanie jest niedopuszczalne dla celów spożycia, jako szkodliwe dla zdrowia. Natomiast biały, pyłkowaty osad **zw. glonikiem** osiadający na mięsie, zakonserwowanem w temperaturze niskiej, nie jest pleśnią w ścisłem znaczeniu tego słowa, nie jest szkodliwy dla zdrowia, gdyż nie wywołują go drobnoustroje i daje się łatwo usunąć.

Przepisy pkt. e) i f) są powtórzeniem przepisu § 1 pkt. a) rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1930 r. o barwieniu artyk. żywn. i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 45) oraz §§ 4 i 5 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu art. żywności (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 559).

Mięso bywa nadmuchiwane celem naprowadzenia w błąd kupującego przez nadanie mu lepszego wyglądu, przyczem nadmuchiwanie to dokonywane jest przeważnie ustami, co jest niedopuszczalne z punktu widzenia higjenicznego. Postanowienia § 5 p. 1 (lit. g) niema jednak zastosowania w przypadkach sprzedaży mięsa nadmuchanego przyrządem mechanicznym, które to mięso uznane jako mniej wartościowe z powodu nadmuchania, dopuszcza się do sprzedaży w taniej jatce przy zastosowaniu ograniczeń, wskazanych w §§ 42 — 47 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305).

Mięso siekane lub zmielone nie w obecności kupującego nie daje pełnej gwarancji, że jest mięsem świeżem i niesporządzonem z odpadków; zabrania się więc przechowywania go w tej formie.

Do § 6. W wytwórniach przetworów mięsnych (rozdział III) organa sanitarne powinny zwracać uwagę na wodę używaną do wyrobu tych przetworów (czy i kiedy była badana i jakie wyniki badania?) zarówno jak i na używane do wyrobu domieszki, które winny być w pierwszym rzędzie niezafałszowane, niezepsute, niestęchłe i t. p. otoka dopuszczalna jest do tych wyrobów jedynie po przetopieniu. Wszystkie produkty używane jako dodatki do wyrobu przetworów mięsnych należy przechowywać w czystych, zaopatrzonych w szczelne pokrywy naczyniach.

Do § 7. O śladach zepsucia wędlin i innych wyrobów wędliniarskich decyduje przy rozpoznawaniu wstępnem barwa nieprawidłowa (szara, zielona) oraz zapach, wskazujący na procesy gnilne, rozkładowe. W przypadkach podejrzanych lub wątpliwych należy pobrać próbkę produktu celem przesłania do najbliżej położonego Zakładu badawczego.

Ust. (2) Przez „inne ostre narzędzia" rozumie się podwójne, łukowate noże (siekacze), tasaki.

Ust. (3) Ilość wilgoci w przetworach mięsnych powinna pozostawać w stosunku do ilości ciał organicznych, wolnych od tłuszczu, wody i popiołu nie większym niż 4 : 1, biorąc pod uwagę ich skład chemiczny. Dodatek mąki dopuszczalny jest jedynie do przetworów o konsystencji płynnej lub mazistej, jako konieczny środek wiążący; w przetworach innego rodzaju uważany być winien za zafałszowanie. Tak samo dodatek mięsa niewieprzowego do wędlin, zadeklarowanych jako „czysto wieprzowe" uważać należy za zafałszowanie.

Do § 8. Przez powłoki „sztuczne" rozumie się głównie powłoki „pergaminowe". Szczelne wypełnienie powłok masą mięsną ma na celu przeciwdziałanie szybkiemu psuciu się kiełbas, o ile zawierają one liczne przestrzenie, wypełnione powietrzem.

Dopuszczalność barwienia powłok zwierzęcych, używanych do przetworów z mięsa siekanego i mielonego, w szczególności parówek, serdelków oraz kiełbasy serdelowej, umotywowane jest zwyczajem, którego zniesienie mogłoby się ujemnie odbić na rozmiarach konsumcji.

Do § 9. Zwraca się uwagę, że pierwszym wskaźnikiem zepsucia konserw mięsnych jest wydęcie puszek blaszanych, świadczące o zachodzącym tu procesie fermentacyjnym. Materjał, z którego sporządzone są naczynia metalowe (puszki, tuby) pozostający w bezpośredniej styczności z masą produktu, powinien być nieszkodliwy dla zdrowia i odporny na działanie substancji zawartych w masie mięsnej.

Do § 11. Nazwa „wyciąg mięsny" właściwa jest dla produktów, uzyskanych jedynie z mięsa z uwzględnieniem przepisu pkt. 4. Wyciągi z małą ilością mięsa (przeważająca ilość jarzyn (lub bezmięsne) z grzybów, jarzyn np. nie mogą nosić tej nazwy. Wycięg z mięsa jednego rodzaju (cielęcego, wołowego i t. p.) powinien być oznaczony nazwą tego mięsa; wyciąg z mięsa różnego rodzaju winien być odpowiednio zadeklarowany, jako wyciąg z mieszaniny mięsa cielęcego, wołowego i t. p.

Do § 13. Wszelkie czynności, związane z mięsem, lub przetworami mięsnemi mogą być dokonywane jedynie przez takie osoby, których stan zdrowia nie przedstawia niebezpieczeństwa zakażenia tych produktów. Właściciel przedsiębiorstwa ponosi odpowiedzialność za dopuszczenie do pracy osób chorych lub niebezpiecznych ze względu na przenoszenie zarazków.

Pracownicy, zajęci czynnościami przy mięsie i przetworach mięsnych winni przestrzegać przy pracy czystości osobistej, zarówno jak otoczenia (§§ 15, 22, 30, 38). W szczególności pracownicy zatrudnieni w wytwórniach przetworów mięsnych powinni przed rozpoczęciem pracy obmyć się dokładnie, zwłaszcza ręce i kończyny górne, oraz przebrać się w fartuchy czyste, pantofle i czapki. Przy pracy, powodującej szybkie zabrudzenia białych fartuchów, w wytwórniach wędliniarskich przy sprzedaży mięsa mogą one być zastąpione kurtkami (bluzami) z krótkiemi rękawami i nieprzemakalnemi fartuchami. Nie należy chodzić do ustępu w fartuchach do pracy. Wskazane jest by właściciel wytwórni posiadał dla personelu swego oddzielny ustęp, z którego obcy nie mogliby korzystać. W przypadkach wznoszenia nowych budynków dla tych wytwórni oddzielny ustęp dla pracowników winien być przewidziany.

Do § 14 i 15. Wyjaśnia się, że w ładunkach kolejowych, zwłaszcza w wagonach i chłodniach, bite cielęta w skórze mogą być przewożone w jednym wagonie z mięsem, jednak pod warunkiem oddzielenia miejsc, w których mięso się znajduje, od miejsc, w których są umieszczone bite cielęta.

Organa sanitarne winny zwracać baczną uwagę na stan sanitarny i higjeniczny wozów do przewożenia mięsa, t. j. na ich należytą konstrukcję (ściany gładkie, ścisłe, bez szpar, szczelin, kryte i dokładnie zamykane, jednak z otworami wentylacyjnemi, umieszczonemi na bocznych ścianach w ten sposób, by mięso ich nie zakrywało) oraz na utrzymywanie wozów w czystości. Zauważa się, że niedopuszczalne jest obijanie ścian wozów blachą, która na załamaniach z reguły nie jest dostateczne szczelna i której uszkodzenia (pęknięcia) powodują gromadzenie się w tych miejscach zanieczyszczeń i gnieżdżenia się robactwa, niemożliwych do usunięcia przy oczyszczaniu wozu.

W przypadkach, w których właściciel mięsa nie jest właścicielem wozu, należy byobok tablicy z nazwiskiem i adresem właściciela wozu umieszczona była tabliczka, zawierająca nazwisko i adres właściciela mięsa. Za stan sanitarny wozu jest odpowiedzialny właściciel mięsa.

Do § 17. Przepis zakazujący, by miejsca sprzedaży mięsa mieściły się w suterynie, jest zasadniczy, jednak z uwagi na obecny ciężki stan gospodarczy przewidziane są dla miejsc sprzedaży, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ulgi (§ 47 ust. 1 i 2) na okres do 5 lat, o ile miejsca te odpowiadają innym właściwym przepisom rozporządzenia.

Wyjaśnia się jednocześnie, że pod suteryną zasadniczo rozumiane jest pomieszczenie, którego podłoga znajduje się niżej poziomu przyległego terenu, niezależnie od wielkości i pomieszczenia w gruncie. Przy spadzistym terenie za miarodajny uważany być powinien poziom, na którym znajduje się środek pomieszczenia.

Przestrzeganie przepisu o odległości miejsc sprzedaży od miejsc ustępowych, chlewów, gnojowisk, ważne jest zwłaszcza w domach nieskanalizowanych, przytem w razie uchybień należy zarządzić zamknięcie miejsc sprzedaży w terminie, zależnym od całokształtu warunków miejscowych, o ile nie może być uskutecznione przesunięcie, chlewów, gnojowisk, śmietników, ustępów, względnie dołów ustępowych. Jednak z uwagi na wspomniany wyżej stan gospodarczy przewidziane są dla tych przypadków ulgi, § 47 ust .3-a) do których przyznawania uprawniona jest władza administracji ogólnej.

Przy lustracji miejsc sprzedaży, należy zwrócić w szczególności uwagę, czy przewietrzanie jest dostateczne i czy są odpowiednie miejsca do przechowywania mięsa w chłodzie.

Ze względu na szeroką skalę typów miejsc sprzedaży dopuszcza się różnego rodzaju urządzenia, służące do tego celu (chłodnia, lodownia, piwnica). Tam gdzie wentylacja naturalna nie jest dostateczna, należy żądać wprowadzenia sztucznej, mechanicznej (wentylatorów).

Umywalnia, oraz szafa na ubrania może nie znajdować w samem miejscu sprzedaży, lecz obok w ubikacji, łączącej się bezpośrednio z miejscem sprzedaży (np. w korytarzu).

Do § 18. a) przy sprzedaży mięsa surowego, jako produktu, z natury rzeczy brudzącego, czystość nie może być zachowana w takim stopniu jak tego wymagają inne art. żywności, w szczególności wyroby wędliniarskie, przeznaczone w przeważającej mierze do bezpośredniego spożycia (bez gotowania, smarzenia i t. p.). Mięso jest materjałem b. wrażliwym na działanie atmosfery, temperatury i podatnem podłożem dla procesów gnilnych, rozwoju bakteryj chorobotwórczych; z uwagi na łatwość przenoszenia się zarazków (paraduru) mięso i wędliny nie mogą być sprzedawane w jednem miejscu i przez ten sam personel.

Z drugiej zaś strony niedopuszczalna jest tu sprzedaż art. takich jak jarzyny, ogrodowizna, powodujące same przez swe zanieczyszczenie ziemią, nawozem, kurz osiadający z łatwością na przedmiocie tak wilgotnym i lepkim jakim jest mięso.

Należy więc przestrzegać zasady by sprzedaż mięsa była izolowana. W stosunku do istniejących miejsc łącznej sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych przewidziane jest w § 47 czynienie ustępstw przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Pkt. b) Konieczność ochrony mięsa przed kurzem, błotem i t. d. nie pozwala również na wywieszanie go nazewnątrz.

Pkt. c) Wyjaśnia się, że wyrazy „Z wyjątkiem nóżek cielęcych i wieprzowych” są wyjątkiem dla ogólnego rodzaju „kopyt”, zakazem sprzedaży objęte są również dalej wyszczególnione produkry (od wyrazów „wyporki cielęce” i t. d. do końca ustępu).

Pkt. f) g) h) Ptactwo żywe zanieczyszcza ekskrementami miejsca powietrze otoczenia, przez to niemożliwe jest utrzymanie miejsca sprzedaży w czystości, przewidzianej w postanowieniach § 22. Utrzymanie tych miejsc w czystości jest niemożliwe również przy sprzedaży „ptactwa bitego nieskubanego” oraz przy „skubaniu i biciu ptactwa” gdyż pierze ptactwa zawiera naogół pasożyty i nieczystości. Bicie ptactwa i skubanie ptactwa bitego winno być dokonywane w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach.

Do § 19. Zakaz pkt. 1) a i b podyktowany jest wymogami higienicznemi z uwagi na warunki antisanitarne, na które mięso w sprzedaży na straganach otwartych lub w handlu obnośnym z natury rzeczy jest narażone.

W związku z tem, wyjaśnia się, że przez stragany „otwarte” rozumie się stragany z daszkiem, lecz bez ścian bocznych; stragany do sprzedaży mięsa zaś powinny posiadać daszek i cztery ściany, z których jedna zaopatrzona w drzwi wejściowe i otwór z odrzucaną deską, służącą za ladę.

Jednak likwidację straganów „otwartych” należy przeprowadzać stopniowo z zastosowaniem do niej terminu przewidzianego w § 46 t. j. 30 czerwca 1935 roku.

Przez „handel obnośny” rozumie się taki handel, który należąc do kategorji przemysłu okrężnego, jest wykonywany bez określonego miejsca, mianowicie przez roznoszenie lub rozwożenie towaru (w koszach, wózkach i t. p.) Należy tu zaliczyć handel domokrężny, handel na ulicach, podwórzach i t. p.

Do § 22. Wyjaśnienia do tego paragrafu są analogiczne jak do § 18. Przestrzegać należy utrzymywania w czystości przyrządów do mięsa i usuwania odpadków szybkopsujących się zwłaszcza w porze letniej.

Zakaz łączenia się miejsc sprzedaży mięsa z mieszkaniem winien być bezwzględnie przestrzegany ze względu na niebezpieczeństwo

zawleczenia zarazków chorobowych i zakażenia niemi tych produktów w przypadkach istnienia zachorowań w mieszkaniach. O ile łączność ta istnieje, należy wyznaczyć termin na jej usunięcie z zagrożeniem zamknięcia miejsca sprzedaży w razie niewykonania zarządzenia.

Do § 23. Szlamiarnie, w myśl przepisu § 8 ust. 1 winny się znajdować przy rzeźniach, przepis ten obowiązuje przedewszystkiem nowozakładane szlamiarnie. Ze względu na przerabiany tu materjał ważne jest przedewszystkiem: należyta wentylacja, dostateczny dopływ wody bieżącej ciepłej i zimnej, oraz urządzenia, umożliwiające utrzymywanie zakładu w należytej czystości.

Do § 24. Zezwolenia na uruchamianie nowopowstających wytwórni wędliniarskich powinny być w pierwszym rzędzie uzależnione od tego czy odpowiadają one warunkom ust. 1 wzgl. 2. Wyjaśnia się przytem, że w przypadku wytwórni, istniejących w chwili wejścia w życie rozporządzenia, przepis o połączeniu lokalu wytwórni z siecią wodociągową i kanalizacyjną obowiązuje wówczas, gdy nieruchomość, na której wytwórnia się znajduje, jest zaopatrzona w te urządzenia, np. wodociąg istnieje w podwórzu, wówczas należy lokal z nim połączyć. O ile zaś nieruchomość nie jest połączona z siecią wodociągową i kanalizacyjną przewidziane jest w § 47 ust. 3-e czynienie przez wojewódzką władzę administracji ogólnej ustępstw na okres do lat 5.

Natomiast urządzenie nowozakładanych wytwórni dopuszczalne jest jedynie w lokalach skanalizowanych.

Właściciel wytwórni nieskanalizowanej winien się wykazać wynikami badania wody, której próby powinny być pobierane urzędowo; o częstości badań w okresie roku decyduje w każdym poszególnym przypadku w zależności od miejscowych warunków, powiatowa władza administracji ogólnej. Próby wody do badania powinny być kierowane do właściwych zakładów badawczych i zbadane na koszt właściciela wytwórni, jako próby do celów prywatnych.

Do § 25. Przepis zdania 1 (ust. 1) należy traktować jako zasadniczy. Jednak z uwagi na mogące istnieć trudności lokalne, uprawnia się wojewódzką władzę administracji ogólnej do czynienia wyjątków od tej zasady (§ 47 ust. 1 i 2) dla wytwórni, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, lecz jedynie w przypadkach, gdy odpowiadają one wszystkim innym przepisom, i z pozostawieniem wytwórni w suterenie nie dłużej, niż do dnia 7 maja 1937 roku. Pozostawianie wytwórni w suterenach w tym czasokresie powinno być traktowane indywidualnie.

Wyjaśnienia do zdania 2) ust. 1 są te same, co do § 17 ust. 1 (zd. 2).

Do § 26 ust. 1. Przy najdalej idących ustępstwach, o których mowa w ust. 2, 3, 4, tego paragrafu, liczba pomieszczeń wytwórni wędliniarskiej nie może być mniejsza od trzech, mianowicie:

1) warsztat z wędzarnią, 2) peklownia, chłodnia i skład, 3) ubieralnia lub też w przypadku ust. 2 — nie może być mniejsza od dwóch: 1) warsztat z wędzarnią, 2) ubieralnia. Pozatem § 47 ust. 3 — b przewiduje możliwość czynienia ustępstw co do liczby pomieszczeń, w szczególności co do oddzielnej ubieralni. Jednak należy przestrzegać stosowania tego minimum, zarówno jak stosowania ulgi, przewidzianej w ust. 3 § 47 jedynie dla wytwórni istniejących i w przypadkach indywidualnych, uzasadnionych koniecznością.

Ust. 2. Z uwagi na przedmiot rozporządzenia przepisy rozporządzenia obejmują również peklownię, chłodnię i wędzarnię, znajdujące się poza wytwornią wędliniarską.

Ust. 3. Stosowanie tego przepisu powinno być uzależnione od liczby pracowników i wielkości produkcji w stosunku do rozmiarów pomieszczenia, w związku z postanowieniem zdania 2 ust. 1 § 27.

Ust. 5. Przepis ten uzasadniony jest tem, że peklownia i chłodnia powinny mieć niską temperaturę i mały dostęp światła, t. j. warunki właściwe piwnicom.

Skład na produkty gotowe powinien być przewiewny, suchy i czysty; w składzie tym

mogą być przechowywane jedynie wyroby już gotowe. Surowce (mięso, tłuszcze i t. p.) powinny być przechowywane w peklowni lub chłodni. W pomieszczeniach wytwórni nie wolno przechowywać materjałów do opału (węgiel, drzewo) lub do oświetlenia (nafta).

Do § 27 i 28. Przy lustracjach sanitarnych należy zwracać uwagę na liczbę osób, zatrudnionych przy pracy, w stosunku do rozmiarów wytwórni. Przepis ostatniego zdania ust. 1 uzasadniony jest niższą naogół, niż 3 metry, wysokością suteren. Z uwagi na mogące istnieć trudności lokalne przewidziane są przy stosowaniu tego przepisu ustępstwa w § 47 ust. 3 b.

Ściany nie mogą mieć załamań, fryzów gzymsów, oraz szpar i szczelin, gromadzących kurz i powinny być zmywane jaknajczęściej, tak samo jak podłogi. Ważne jest przy wentylacji naturalnej, zaopatrywanie otwieranych okien w siatki z materjału trwałego (metalowe) i odpowiednio gęste dla zabezpieczenia wytwórni przed owadami.

Cynowanie kotłów i naczyń metalowych powinno być systematycznie ponawiane conajmniej raz na rok ze względu na ścieranie się pobiały.

Wobec tego, że wyroby wytwórni wędliniarskiej przeznaczonego są naogół do bezpośredniej konsumcji, utrzymywanie naczyń i przyrządów w bezwzględnej czystości jest rzeczą pierwszorzędnego znaczenia i wymaga specjalnej uwagi przy dokonywanych lustracjach. Mycie naczyń i przyrządów powinno być tak dokładne, by resztki mięsa nie zanieczyszczały nowoprzyrządzanego. Przyrządy używane przy wyrobie nie powinny być umieszczane na podłodze, ani na piecu, a przedewszystkiem nie powinny być używane dożadnych innych celów.

Wyjaśnienia do § 22 mają tu analogiczne zastosowanie.

Do § 29. Temperatura chłodni wahać się powinna w granicach 2 — 4^{0} C peklowni zaś 5 — 7^{0} C. Najwięcej wskazane jest chłodzenie drogą izolowania mięsa w ten sposób, by nie przylegało ono bezpośrednio do lodu. O ile to jest lód sztuczny należy oddzielać mięso od lodu przegródkami, lub umieszczać na lodzie kraty drewniane, o ile zaś jest to lód naturalny — przechowywać mięso w lodówce, lub naczyniach względnie skrzyniach obłożonych lodem, niestykającym się z powierzchnią mięsa, ciecz powstała z topnienia lodu nie może również zanieczyszczać mięsa.

Przepis ust. 3 zdanie pierwsze dotyczy w szczególności wytwórni prowadzonych sposobem fabrycznym; w przedsiębiorstwach zaś, prowadzonych na mniejszą skalę, ubieralnia może być, czy to na tym samym korytarzu, czy oddzielona sienią od wytwórni, czy w pomieszczeniu przylegającem do wytwórni, względnie na tej samej klatce schodowej.

Do § 31 i 32. Wyodrębnienie miejsc i budynków z wędzarniami przemysłowemi ma na celu zabezpieczenie otoczenia przed uciążliwościami, jak dym, swąd, zła woń, właściwemi tym wytwórniom, w których produkcja odbywa się stale i masowo. To samo jednak powinno być przestrzegane w wytwórniach wędliniarskich, zajmujących się wędzeniem własnych przetworów; konieczne tu są należycie funkcjonujące urządzenia wyciągowe. Jednak z uwagi na warsztaty pracy dużych nieraz rozmiarów, jakiemi są wędzarnie przemysłowe i na trudności i koszty, związane z usunięciem ich ze śródmieścia, dopuszczalne jest czynienie przez wojewódzką władzę administracji ogólnej ulg dla istniejących wędzarni przemysłowych (§ 47 ust. 3 d) jednak o ile powodują one uciążliwości dla otoczenia, może mieć zastosowanie tryb postępowania przewidziany w art. 140 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468).

Do § 33, 34 i 35. Z uwagi na charakter pracy w wędzarniach, oraz osiadanie dymu na ścianach, podłodze, muszą one być tak urządzone, by oczyszczanie ich było ułatwione. Ważną jest tu wentylacja należycie funkcjonująca.

Wyjaśnienia do § 22, 27, 28, 29 mają tu analogiczne zastosowanie.

Do § 36. Wytwórnie, objęte tym paragrafem, są to naogół jednostki o charakterze fabrycznym, uprawiające masową produkcję. Za-

sadnicze wymogi rozporządzenia mają tu analogiczne zastosowanie.

Do § 37. Rozwożone i roznoszone do miejsc sprzedaży przetwory mięsne są w przeważającej mierze produktami przeznaczonemi do bezpośredniej konsumcji, należy więc zabezpieczać je odpowiednio przed zanieczyszczeniami.

W pierwszym rzędzie przestrzegać należy zakazu chwytania ich bezpośrednio rękami oraz stawiania, choćby chwilowo, koszów i przyrządów na ziemi lub podłodze, jako miejscach z reguły zabrudzonych. W przypadku nieposiadania listew kosze i inne przyrządy powinny być umieszczene na specjalnych podstawach.

Do § 38. Wyjaśnienia do wyszczególnionych paragrafów mają tu analogiczne zastosowanie, zarówno jak ulgi, przewidziane w § 47, ust. 3-a w stosunku do przepisów § 17 i 18. Zwłaszcza przepisy, dotyczące czystości, powinny tu być stosowane w całej rozciągłości. Odrzucane siatki druciane przy gablotkach służyć mają do tego, by w czasie przerw w sprzedaży gablotki były ochronione, zwłaszcza od owadów (much), umożliwiając równocześnie dopływ powietrza. Pod kloszami „przewiewnemi" rozumieć należy klosze, umożliwiające krążenie powietrza, a więc klosze z siatki drucianej, z blachy emaljowanej, względnie szkła z otworami (dziurkami) i t. p. Należy przestrzegać używania przez personel przyrządów (noży, widelców, szczypców) przy obsłudze produktów, przeznaczonych do bezpośredniego spożycia i stosowania przepisów pkt. 6 wszędzie, gdzie istnieje możliwość izolowania sprzedaży od szkodliwych wpływów manipulowania pieniędzmi.

Produkty, o których mowa w zdaniu pierwszem pkt. 7 są to takie, jak śledzie, ryby, cebula i t. p. Sprzedaż przetworów mięsnych w sklepach niezróżniczkowanych wymaga specjalnego ich traktowania ze względu na konieczność zachowania bezwzględnej czystości przy ich obiegu. Z tych powodów sprzedaż tych produktów winna być z reguły prowadzona w odrębnych sklepach możliwie samoistnie. Wyjątkowa dopuszczalność sprzedaży w nich mięsa wieprzowego uzasadniona jest rodzajem produkcji tych przetworów (pozostałości wieprza po przerobieniu go na wyroby wędliniarskie).

Do § 39. Przepisy tego paragrafu są zasadnicze i powinny być z całą ścisłością stosowane przy przeprowadzaniu kontroli.

Mają one na celu ochronę konsumentów przed nabywaniem towarów niewiadomego pochodzenia (z potajemnego uboju) i wątpliwej jakości, zwłaszcza zaś zakażonych włośniami.

Należy przedewszystkiem zwracać uwagę na p r o d u k t y d o w o ż o n e z innych miejscowości, i przestrzegać by były opatrzone w plomby i świadectwo lekarza weterynarji. Na plombach tych winny być wybite na jednej stronie: pierwsze litery imienia i nazwiska lekarza weterynarji oraz skrót „lek. wet." na drugiej stronie: nazwa miejscowosci, w której wędliny wyprodukowano, oraz nazwa powiatu. Świadectwo powinno być wydane według załączonego wzoru.

Świadectwo pochodzenia i zdrowotności przetworów wędliniarskich.

Pan .... z ....

gmina .... powiat ....

Województwo .... wywozi z ....

.... do ....następujące przetwory

wędliniarskie (rodzaj, ilość i t. p.) ....

....

....

Wymienione powyżej przetwory, zaopatrzone w plomby z napisem ....

....

pochodzą ze zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni ....i zbadanych przezemnie przed ubojem i po uboju oraz uznanych za zdatne do spożycia bez ograniczeń i wolne od włośni

.... dnia ....19 r.

Lekarz weterynaryjny
(podpis)

W przypadkach o których mowa w ust. 2, wytwórca jest całkowicie odpowiedzialny za dobroć sprzedawanego towaru, przytem plomby na wyrobach, sprzedawanych bezpośrednio przez wytwórcę, mogą być zastąpione deklaracją, świadcząca o jego odpowiedzialności.

Ochroną konsumenta, a jednocześnie wytwórcy przed nieuczciwą produkcją jest przepis pkt. 3) o zaopatrywaniu towarów we własne ploby wytwórców.

Z postanowień tych wypływa, że w obiegu mogą być jedynie przetwory mięsne:

a) z plombą lekarza weterynarji,
b) z plombą wytwórcy,
c) z deklaracją własnego wyrobu.

Przepis pkt. 4) wskazuje, że badanie na włośnie winno być zawsze przeprowadzane o ile lekarz weterynarji upoważniony do zakładania plomb uzna to zapotrzebne. Badanie to nie wyklucza jednak badania szczegółowszego w przypadkach podejrzenia, jakichkolwiek wątpliwości lub wogóle uznania przez lekarza weterynaryjnego potrzeby takiego badania zgodnie z § 41 ust. 2 pkt. c.

Do § 40. Handlem okrężnym w rozumieniu niniejszego paragrafu są wszystkie typy przemysłu okrężnego, objęte działem III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w szczególności art. 45,50,53 niezależnie od posiadania, względnie nieposiadania przez danego osobnika licencji na przemysł okrężny.

Zwraca się uwagę na konieczność przestrzegania zasadniczych postulatów czystości, w przypadkach handlu, o których mowa w ust. 2 i wydawania zezwoleń dla przypadków wywyjątkowych, wówczas tylko o ile warunki te będą zachowane.

Do § 41. W celu zapewnienia dozorowi nad mięsem i jego przetworami fachowej kontroli we wszystkich kierunkach, władze dozoru powołują tam, gdzie okaże się to potrzebne, lekarzy weterynarji do współdziałania z lekarzami powiatowymi, wyznaczonymi do wykonywania dozoru w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. 64, poz. 495). Współpraca ta nie wyklucza jednak pełnienia w tym dziale w zwykłym trybie obowiązków dozoru przez organa sanitarne władz dozoru, przewidzianych w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

W związku z przepisami ust. 2 wyjaśnia się, że przez „czas przewozu" rozumie się moment przewozu do stacji przeznaczenia, to znaczy nie przewiduje się dokonywania sprawdzania w czasie trwania przewozu, lecz po nadejściu transportu do miejsca przeznaczenia.

Sprawdzanie transportów wyrobów wędliniarskich przewożonych kolejami lub statkami, powinno się z reguły odbywać na stacjach lub przystaniach wodnych w miejscu wyładowania (przeznaczenia). W braku odpowiednich pomieszczeń na stacji (przystani) wyładowczej oraz w razie przewozu wyrobów wędliniarskich w inny sposób (na wozach, samochodach, w koszach w workach i t. p.) sprawdzanie powinno być dokonywane w specjalnie do tego celu urządzonych punktach badawczych (stacje trychinoskopowe), względnie w rzeźniach lub w halach mięsnych, zaopatrzonych w odpowiednie do tego celu urządzenia.

Kontrola przewidziana w ust. 3 ma na celu przeciwdziałanie dowozowi wyrobów wędliniarskich, nieodpowiadających przepisom ust. 1 § 39, przytem w razie podejrzenia, że wyroby te są nienależycie oznakowane (pieczęć, świadectwo) należy je poddać badaniu celem stwierdzenia, czy nadają się do wprowadzenia w obieg dla spożycia.

W razie stwierdzenia braku plomb lub uzasadnionego podejrzenia co do ich autentyczności (czy plomby są plombami lekarza weterynarji miejsca pochodzenia), wędliny powinny być w myśl ust. 7 § 39 zajęte. Z zajętego towaru powinny być pobrane próby i poddane badaniu w wyżej określonych miejscach. Wędliny, które na podstawie badania okażą się szkodliwe dla zdrowia i co do których zachodzi potrzeba usunięcia ich z obiegu podlegają zniszczeniu w myśl postanowienia ust. 3 art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), względnie uczynieniu ich niezdatnemi do spożycia dla ludzi w myśl ust. 4 art. 20 tego rozporządzenia.

Wędliny niezakwestjonowane w braku plomb, powinny być oplombowane przez lekarza weterynarji przed wprowadzeniem ich w obieg.

Do § 42. Wyjaśnia się, że z chwilą przejścia transportu mięsa lub przetworów mięsnych przez granice Państwa i załatwienia formalności, wypływających z przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 443) — mięso i przetwory mięsne zagraniczne, w obieg wprowadzone podpadają pod przepisy i rygory rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r.

To samo dotyczy towarów wyprodukowanych na obszarach, na których rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych nie obowiązuje (Województwo Śląskie, w m. Gdańsk).

Do § 43. Przepis tego paragrafu jest niezmiernie ważny, ze względu na praktykowany proceder potajemnego uboju i sprzedaży pokątnej, którą to drogą dochodzi do rąk konsumenta produkt dobroci wątpliwej, a często niebezpieczny. Stwierdzenie źródła nabycia mięsa ułatwi organom dozoru orjentację co do jego pochodzenia względnie pozwoli dotrzeć do źródła przestępstwa. Sprawa ta wiąże się bezpośrednio z przepisem § 18 pkt. c. zdanie ostatnie oraz § 19 pkt. b) i powinna być traktowana łącznie. W przypadku więsprzedaży mięsa nieoznakowanego lub sprzedawanego w handlu obnośnym, należy niezależnie od wycofania mięsa tego z obiegu i pociągnięcia winnego do odpowiedzialności dotrzeć w miarę możności do źródła pochodzenia mięsa.

Do § 46. Paragraf ten przewiduje okres przejściowy, pozostawiony celem umożliwienia dostosowania miejsc, objętych przepisami rozporządzenia do stanu wymaganego. Rola organów dozoru w tym okresie polega na zbadaniu tych miejsc, wskazaniu braków, które winny być uzupełnione, oraz na czuwaniu nad wykonaniem tego w oznaczonym terminie t. j. do dnia 30 czerwca, względnie 31 grudnia 1935 r. Zakłady, których stan wskazuje na niemożliwość dostosowania ich do wymaganych przepisów, powinny być po komisyjnem stwierdzeniu uchybień i braków, zakwalifikowane do zamknięcia. W wykonaniu powyższego powiatowa władza administracji ogólnej powinna wydać orzeczenie o zamknięciu zakładu, które w razie oporu lub nieposłuszeństwa, zostanie przymusowo wprowadzone w życie w trybie postępowania przymusowego w administracji (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342). Zauważa się przytem, iż decyzje o zamknięciu zakładu w przypadkach nieprzyznania ulg, przewidzianych w § 47, winny być wydawane przez wojewódzką władzę administracji ogólnej; wykonanie tych decyzyj należy do władzy przemysłowej I instancji.

Wyjaśnia się jednocześnie, że zamknięcie zakładu nie jest równoznaczne z przewidzianem w art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) pozbawieniem przez sąd prawa prowadzenia danego przedsiębiorstwa, handlu lub przemysłu na czas oznaczony.

Do § 47. Przy lustracjach, o których mowa w ustępie poprzednim należy zwrócić uwagę, w jakim stopniu miejsca sprzedaży mięsa, wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, mieszczące się w pomieszczeniach suterenowych, odpowiadają wymaganym przepisom czy podpadają pod kategorję tych, dla których ustępstwo, co do pomieszczenia suterenowego może być uczynione. Wymienione wytwórnie w pomieszczeniach suterenowych, nieodpowiadające i innym również wymaganiom dla tych wytwórni nie mogą być nadal tolerowane.

Miejsca sprzedaży i wytwórnie przetworów mięsnych, odpowiadające poza pomieszczeniem suterenowem, innym wymaganym przepisom oraz przepisowi o wzorowej wentylacji sztucznej, będą w zależności od każdorazowej decyzji władzy wojewódzkiej, a więc przy traktowaniu indywidualnem, pozostawione w stanie czynnym do terminu wyznaczonego przez tę władzę, niedłużej jednak, niż do dnia 7 maja 1937 r.

Uprawnienia Pana Wojewody, o których w ust. 3, należy traktować łącznie z przepisami odpowiednich paragrafów, a więc:

§ 17 ust. 1, § 25 ust. 1, § 38 ust. 1 w sprawie odległości miejsc sprzedaży i wytwórni od ustępów ogólnych, obór stajen, chlewów i

§ 18 lit. a) § 38 ust. 8 w sprawie łącznej sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa lub w miejscach sprzedaży przetworów mięsnych;

§ 24 ust. 1 w sprawie zaopatrywania wytwórni wędliniarskich w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne;

§ 26, § 27, ust. 1 zdanie pierwsze w sprawie liczby pomieszczeń w wytwórniach wędliniarskich oraz wysokości tych pomieszczeń;

§ 31, ust. 3 w sprawie istniejących wędzarni przemysłowych, znajdujących się w śródmieściu w budynkach mieszkalnych.

Ulgi powiny być stosowane indywidualnie z uwzględniem warunków lokalnych, technicznych i gospodarczych.

Dr. S. Hubicki
Minister

309.
ZAWIADOMIENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 30 listopada 1932 r.
o unieważnieniu zagubionych pieczęci urzędowych.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że zostały unieważnione następujące pieczęcie urzędowe:

1) okrągła pieczęć gminy Futor, pow. Skałat, z napisem w obwodzie: „Województwo

Tarnopolskie, powiat Skałat", zaś pośrodku: „Gmina Futor" i

2) kauczukowa pieczęć gminy Posuchów, pow. Brzeżany, o średnicy 33 m/m z napisem w obwodzie: „Zwierzchność Gminna Posuchów" i herbem pośrodku, przedstawiającym postać włościanina.

Za Wojewodę: *Dr. J. Dańkowski*
p. o. Wojew. Insp. Starostw

310.

ZAWIADOMIENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 1 grudnia 1932 r.

o zaprowadzeniu służby telegraficznej i telefonicznej w agencjach pocztowych.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że w agencjach pocztowych: Buszcze—pow. Brzeżany, Skibniew Podawce—pow. Sokołów, Rajtarowice — pow. Sambor i Nowosielce-Gniewosz—pow. Sanok — zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

Za Wojewodę: Dr. *J. Dańkowski*
p o. Wojew. Insp. Starostw

311.

RUCH SŁUŻBOWY

a) w resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Mianowani

przez Ministra Spraw Wewnętrznych:

Jerzy Stamirowski, starosta powiatowy olkuski — radcą wojewódzkim w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim w dotychcz. VI st. sł.

Stanisław Gliszczyński, prow. referendarz w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim — do odwołania starostą powiatowym olkuskim w dotychcz. VII st. sł.

Józef Wodnicki, prow. referendarz i kierownik Starostwa Powiatowego Opatowskiego — do odwołania starostą powiatowym opatowskim w dotychcz. VII st. sł.

Przeniesieni

przez Ministra Spraw Wewnętrznych:

Antoni Szerlowski, refer. w VII st. sł. — ze Starostwa Powiatowego Opatowskiego — do Starostwa Grodzkiego Łódzkiego.

Stanisław Czekaj, refer. w VII st. sł. — ze Starostwa Powiatowego Opoczyńskiego — do Starostwa Powiatowego Pińczowskiego.

Adam Choczyński, prow. referendarz w VIII st. sł. w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — do Starostwa Powiatowego Będzińskiego.

Roman Wiejowski, refer. w VIII st. sł. — ze Starostwa Powiatowego Radomskiego — do Starostwa Powiatowego Opatowskiego.

Wacław Postoła, prow. adjunkt admin. w XI st. sł. — ze Starostwa Powiatowego Kozienickiego do Starostwa Grodzkiego Wileńskiego.

b) w resorcie Ministerstwa Opieki Społecznej

Mianowany

przez Ministra Opieki Społecznej

Dr. Leopold Krauze — do odwołania lekarzem powiatowym w Starostwie Powiatowem Olkuskiem.

c) w resorcie Ministerstwa Poczt i Telegrafów W obrębie Lubelskiej Dyr. Poczt i Telegrafów

Przyjęta

Czesława-Apolonja Wojcieska, asyst. w X st. sł. w urz. telegr.-telef. Radom.

Mianowani:

Lucjan Morawski, prakt. techn. w XII st. sł. w urz. radjotelegr. Radom — mł. techn. w XI st sł.

Leonard Alchimowicz, prakt. techn. w XI st. sł. w urz. radjotelegr. Radom — mł. techn. w dotychcz. XI st. sł.

Józef Skalski, prakt. techn. w XII st. sł. w urz. telegr.-telef. Radom — mł. techn. w XI st. sł.

Michał Wowk, prakt. techn. w XII st. sł. w urz. teletechnicznym w Radomiu — mł. techn. w XI st. sł.

Władysław-Klemens Wilczyński, prakt. techn. w XII st. sł. w urz. teletechn. w Radomiu — mł. techn. w XI st. sł.

Przeniesieni:

1) na inne miejsca służbowe

Roman Kurzeja, asyst. w X st. sł. — z urz. p. t. Zagożdżon do urz. p. t. Krasnystaw.

Lucjan Szczytowski, st. asyst. w IX st. sł. — z urz. p. t. Opoczno do urz. p. t. Radom.

Józef Antoniuk, asyst. w X st. sł. — z urz. p. t. Parczew do urz. p. t. Opoczno.

Józef Domagalski, asyst. w XI st. sł. — z urz. p. t. Parczew do urz. p. t. Opoczno.

Jan Okienczyc, asyst. w XI st. sł. — z urz. p. t. Opoczno do urz. p. t. Parczew.

Marjan Kurosad, asyst. w XI st. sł. — z urz. p. t. Chełm Lub. do urz. p. t. Pionki.

Helena Polubiec, st. asyst. w IX st. sł. — z urz. telegr.-telef. Radom do urz. telef. Warszawa.

2) w stan spoczynku

Aleksander Kostecki, kontroler w VIII st. sł. w urz. p. t. Wierzbnik — z dniem 31 października 1932 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

STATUT

o specjalnych dopłatach drogowych na rzecz miasta Kielc, zatwierdzony przez Kielecki Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 3 października 1932 r. L. SFM. 7/27/1.

Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. Nr 6 z 1921 r., poz. 32) Rada Miejska miasta Kielc na posiedzeniach w dniu 12 lipca i 17 listopada 1932 r. uchwaliła niniejszy statut w sprawie poboru specjalnych dopłat na budowę i utrzymanie ulic w Kielcach, w następującem brzmieniu:

§ 1. Łączna suma przewidziana w budżecie za rok 1932/33 na przebrukowanie ulic w kwocie 31.000 zł., pomniejszona o kwotę 17.100 zł., mającą być wydatkowaną z ogólnych funduszów miejskich, podlega podziałowi pomiędzy zużywających w wyższym stopniu drogi publiczne i odnoszących szczególne korzyści z budowy lub utrzymanie dróg, jak właścicieli fabryk, tartaków, młynów, cegielni, składów węgla, kantorów przewozowych i t. p. przedsiębiorstw.

§ 2. Suma ta o ile nie nastąpi ugoda w myśl art. 23 ustawy drogowej, podlega rozdziałowi w sposób przewidziany w art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 747) i w § 19 rozporządzenia z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 317),

§ 3. Wymierzone dopłaty winny być wpłacone do Kasy miejskiej przed 1 kwietnia 1933 r.

Nieuiszczenie w terminie dopłaty pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. Nr 72, poz. 721) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. Nr 46, poz. 401).

§ 4. Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 zł., o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 747).

§ 5. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą, ogłoszeniu w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim, oraz rozlepieniu na tablicy ogłoszeń urzędowych Magistratu.

Prezydent: *R. Cichowski*

St. Referent: w z *W. Gałęzowski*

Wydział Powiatowy w Miechowie podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie uchwały Sejmiku Powiatowego z dnia 16 grudnia 1931 r. zatwierdzonej przez Pana Wojewodę Kieleckiego reskryptem z dn. 4 grudnia 1931 r. L. SF. 211/30 Mi zostały wprowadzone w statucie Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu miechowskiego w Miechowie następujące zmiany, polegające na:

1) dodaniu w § II na końcu zdania: „Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenia za obecność na po-

siedzeniach podług zasad ustalonych dla członków Sejmiku Powiatowego";

2) dodaniu na końcu § 52 następującego ustępu: „Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1931 r. Nr SG. 2.254/2 rządząca się niniejszym statutem Kasa uprawnioną jest do dokonywania następujących czynności:

a) zaciągania pożyczek na podstawie upoważnienia Sejmiku powiatowego;

b) udzielania kredytu w rachunku bieżącym, zabezpieczonego w sposób przewidziany dla bezpieczeństwa funduszów Kasy w punkcie 2-gim art. 24-go w związku z art. 29-tym wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r.".

Zarząd Związku Międzykomunalnego w Olkuszu podaje do publicznej wiadomości, że Pan Wojewoda Kielecki reskryptem swym z dnia 13 sierpnia 1931 r. L. S. F. 112 Ou 9. Działając na mocy art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 339) i § 59 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Nr 44, poz. 424), w trybie art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku (Dz. U. Nr 11, poz. 86)—zatwierdził uchwałę Rady Związku Międzykomunalnego w Olkuszu z dnia 30 grudnia 1930 roku w przedmiocie wprowadzenia do statutu Komunalnej Kasy Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Olkuszu zmian i uzupełnień, które wyrażają się następująco:

1) nadanie ustępowi 2 § 4 statutu następującego brzmienia: „Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy 100.000 złotych (słownie sto tysięcy złotych) tytułem dotacji bezzwrotnej, wydatki zaś połączone ze zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy pokrywają członkowie Związku Międzykomunalnego";

2) dodanie w ustępie 4 § 19 statutu po słowach: muszą być podpisane przez Naczelnika Zarządu, względnie jego zastępcę, oraz przez jednego członka Zarządu Kasy" słów: „z pośród dwóch upoważnionych do tego przez Radę Kasy";

3) dodanie na końcu § 52 statutu następującego ustępu: „Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych: do zaciągania pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego".

Prezes Związku Międzykomunalnego
w Olkuszu: *Stamirowski*

Państwowe Nadleśnictwo Kielce podaje do wiadomości, że z dniem 10 listopada 1932 r. przeniosło swą siedzibę do lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr 129.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza, że wydane **w dnin 17 grudnia 1927 r.** Nr 10636 R. inż. Adamowi Zawadzińskiemu upoważnienie do zawodowego wykonywania czynyści parcelacyjnych zostało w dniu 18 listopada 1932 r. uchylone na skutek zrzeczenia się przez niego prawa prowadzenia parcelacji.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

Komitet Wykonawczy Zrzeszenia Komitetów Rodzicielskich Publicznych Szkół Powszechnych w Kielcach podaje do wiadomości, że ze zbiórki ulicznej, urządzonej w dniu 20 listopada 1932 r. na dożywianie najbiedniejszych dzieci szkolnych w Kielcach zebrano za znaczek zł. 350, rozchód wyniósł zł. 36 gr. 90, **czysty dochód** osiągnięto w kwocie zł. 313 gr. 10.

TOWARZYSTWO AKCYJNE ZAKŁADÓW HUTNICZYCH

„HUTA BANKOWA"

Kapitał zakładowy: 50.000.000 franków.
Siedziba główna: 91, ulica Saint Lazare, Paryż.
Rejestr handlowy: Seine, Nr 136.766.

Niniejszem zwołuje się PP. Akcjonarjuszów **Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa"** na

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE

odbyć się mające w środę, dnia 28 Grudnia 1932 r., o godzinie 10 minut 30 rano, w jednej z sal **Hotelu Komitetu Hut Francji, przy ulicy de Madrit Nr 7 w Paryżu.**

Przedmiotem obrad tego zebrania będzie zatwierdzenie zamknięcia rachunków na 30 Czerwca 1932 r., ponowny wybór Administratorów i wogóle wszystkie inne sprawy, w zakres jego uprawnień wchodzące.

W myśl art. 30 Statutu, aby uczestniczyć na zebraniu osobiście lub przez swojego przedstawiciela, **Akcjonarjusze, posiadający przynajmniej dziesięć akcyj,** oraz Akcjonarjusze, posiadający mniej niż dziesięć akcyj, którzy pragnęliby skorzystać z możności grupowania przewidzianego ustawą, winni słożyć swoje akcje **na okaziciela,** 16 dni przed terminem Zebrania do kas:

Banque de l'Union Parisienne, 7, ulica Chauchat w Paryżu;

Credit Lyonnais 19,Boulevatd des Italiens w Paryżu, oraz do kas wszystkich Ajentur i Oddziałów tej instytucyj kredytowej we Francji.

Co się tyczy akcyj imiennych, to złożenie ich zostało dokonane już przez sam fakt wpisania ich do rejestru Towarzystwa.

Karty na prawo uczestniczenia w Zebraniu zostaną doręczone PP. Akcjonarjuszom na ich żądanie, po wypełnieniu odnośnych formalności, niezbędnych dla wzięcia udziału w Walnem Zebraniu.

RADA ZARZĄDZAJĄCA.

POSTĘPOWANIE SPADKOWE.

Wydział Hipoteczny Powiatowy w Pińczowie obwieszcza, że **na dzień 7 marca 1933 r.** wyznaczony został termin regulacyj spadków:

1) po Franciszku Klepce, właścicielu nieruchomości, położonej we wsi i gminie Chroberz i oznacz. hip. Nr 7;

2) po Marjannie Łukasikowej, współwłaśc. nieruchomości, położonej we wsi Ksawerów, gm. Sancygniów i oznacz. hip. Nr 2;

3) po Walerji Godziszowej, współwłaśc. nieruchomości, położonej we wsi i gminie Czarkowy i oznacz. hip. Nr 4;

4) po Piotrze Gimzi, współwłaśc. nieruchomoaci, położonej we wsi Żórawniki, gm. Złota i oznacz. hip. Nr 1;

5) po Dawidzie Czajkowskim vel Ryzenbergu, właścicielu $^2/_{10}$ części nieruchomości, położ. w m. Pińczowie i oznacz. hip. Nr 99;

6) po Łukaszu i Katarzynie małż. Klimczkach właścicielach nieruchomości położonej we wsi i gm. Kazimierza-Wielka i oznaczonej hip. Nr 4.

W oznaczonym wyżej terminie osoby interesowane winny zgłosić w tutejszym wydziale hipotecznym prawa swoje osobiście, lub przez pełnomocników, a to pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Wydział Hipoteczny pow. stopnickiego z siedzibą w Chmielniku obwieszcza, iż otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Hersza-Lejby Pacanowskiego, współwłac. nieruchomości w m. Busku, hipoteczny Nr 118;

2) Dawida Gliksmana współwłaśc. nieruchom. w m. Chmielniku hip. Nr 161;

3) Tomasza-Józefa Majewskiego, właściciela nieruchomości w osadzie i gminie stopnica hip. Nr 55 i Nr 56;

4) Lejbusia i Chawy z Żelaźników, małż. Jegier, współwłaśc. nieruchom. w mieście Chmielniku hipot. Nr 65;

5) Altera Grąckiego, współwłaśc. nieruchom. w osadzie Nowy-Korczyn, hipoteczny Nr 38;

6) Lejzora-Dawida Klajnplaca, współwłaśc. nieruchom. w m. Chmielniku hipot. Nr 156;

7) Symchy Cukiermana, współwłaśc. nieruchomości w osadzie i gminie stopnica hipot. Nr 22;

8) Sury-Perli Lubliner, współwierzycielki sumy 480 rub. zabezpieczonej na nieruchomości w os. Nowy-Korczyn hipot. Nr 43 i współwłaśc. dzierżawy tejże nieruchomości;

9) Marjanny z Aleksandrowiczów Krzemieniowej, wierzycielki sumy 15.000 zł. zabezpieczonej na nieruchomości w os. Stopnica hipot. Nr 115 i Nr 116, i współwłaścicielce dzierżawy pomienionych nieruchomości;

10) Jana Długosza, współwłaśc. osady we wsi i gminie Drugnia hipot. Nr 11, tab. likw. Nr 31;

11) Estery Wilczyk, właścicielki sumy 250 rb. z proc. zabezpieczonej na nieruchomości w m. Chmielniku hipot. Nr 109.

Termin zamknięcia powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został **na dzień 23 lutego 1933 r.** w tymże wydziale Hipotecznym, gdzie w oznaczonym terminie interesowani winni się stawić, pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Wydział Hipoteczny pow. stopnickiego z siedzibą w Chmielniku obwieszcza, iż otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Icka i Gitli małż. Szwarc, właśc. nieruchom. w osadzie i gminie Stopnica hipot. Nr 5;

2) Moszka Jakóbowicza, współwłaśc. nieruchom. w osadzie i gminie Szydłów hipot. Nr 37;

3) Jankla i Chai, małż. Miller, współwłaśc. nieruchom. w m. Chmielniku, hip. Nr 37;

4) Marcina Bęś, właśc. osady we wsi Osiny, gm. Drugnia, hipot. Nr 7, tab. likw. Nr 12;

5) Adama Sowińskiego, właśc. os. we wsi Korytnica, gm. Kurozwęki, hipot. Nr 2, tab. likw. Nr 2;

6) Andrzeja i Antoniny małż. Sowińskich, właśc. sumy 300 rb. zabezpieczonej na osadzie we wsi Korytnicy, gm. Kurozwęki hip. Nr 2, tab. likw. Nr 2;

7) Florentyny z Jaskólskich Śliwińskiej, współwłaśc. nieruchom. w mieście Busku, hip.

Nr 96 i współwłaśc. sumy 2.086 zł. z proc. i kosztami zabezpieczonej na nieruchom w m. Chmielniku hipot. Nr 265;

8) Antoniego Augustyna, właśc. osady we wsi Folwarki, gm. Wolica, hipot. Nr 1, tab. likw. Nr 8;

9) Chaima-Jankla Zyngiera, właśc. nieruchom. w m. Chmielniku hipot. Nr 217;

10) Józefa Stojka, właśc. parceli gruntu Nr 37 o obszarze 3 ha 3.439 metr. kw. pochodzącej z Kolonji Pawłów, gm. Pawłów;

11) Majera-Uszera Szotlanda, współwłaśc. nieruchom. w osadzie i gminie Nowy-Korczyn hipot. Nr 36.

Termin zamknięcia powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został **na dzień 27 lutego 1933 r.** w tymże Wydziale Hipotecznym, gdzie w oznaczonym terminie interesowani winni się stawić pod skutkami prekluzji.

(2—3—2)

LICYTACJE I PRZETARGI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Dąbrowie G. II rewiru, Jan Duda, zamieszkały w Dąbrowie Górniczej przy ul. Krótkiej 3, w myśl art. 1148, 1147 i 1149 U. P. C. obwieszcza: że na żądanie Franciszka Kucaby i w wykonaniu tytułu wykonawczego Sądu Grodzkiego w Dąbrowie G. z dnia 14 listopada 1931 r. Nr C. 217/29 na pokrycie należności zł. 8.999.96 z proc. i kosztami **w dniu 28 lutego 1933 r.** od godziny 10 rano w sali Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. 1 maja 19 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości składającej się:

1) z 2/3 części osady włościańskiej we wsi Łęka A. B., zapisanej na imię Jakóba Kucaba pod Nr 8, składającej się z 13 morgów 146 pr. i 2/3 gruntów za serwituty;

2) połowy osady włościańskiej, po zmarłym Wawrzyńcu Kucabie, zapisanej w tabeli wsi Łęka pod Nr 12 o przestrzeni 9 mórg 285.5 pr. wraz z działkiem gruntu w tak zw. „Niwce” oznaczonym Nr hip. 56.

Nieruchomość ad 1) położona jest w działkach a mianowicie:

a) działek położony w środku wsi Łęka i graniczy od północy z frontem i drogą wsi Łęka, od południa z gruntami wsi Łosień, od wschodu z osadą Nr 12 i od zachodu z posesją sąsiada Krawczyka;

b) działek położony przy końcu wsi Łęka i graniczy od północy z gruntem Połczyńskiego i z gruntami osady Nr 12, od południa z gruntami dworskiemi włościan wsi Łęka, od zachodu z grutem Wałaszkiewicza i od wschodu z gruntem sąsiada Wyłupka;

c) działek-łąka graniczy od północy z gruntami włościan wsi Łęka Marca i inn. od południa z nieużytkami wsi Łęka, od wschodu z łąką Kopińskiego Szymona i od zachodu z osadą Nr 12;

d) działek leży odłogiem i graniczy od północy z pastwiskami wsi Łęka, od południa z łąką Kępskiego, od wschodu z łąką i zaroślami Muca i od zachodu z osadą Nr 12;

e) działek jest częściowo zalesiony, przeznaczony na łąkę i zagajnik, graniczy: od północy z łąkami: Ochmana, Trzewiczka i Wyłupka; od południa z lasami Państwowemi i z łąką osady Nr 12, od wschodu z łąką Szafrugi i od zachodu z zagajnikiem Fujarskiego; na działku tym jest zagajnik 15 letni, około 80 dębów 70 letnich, 54 świerki i jedna sosna wysokonośna. Do tejże osady należą grunty za serwituty w 2-ch oddzielnych działkach, położonych na gruntach wsi Niegowoniczki, gminy Rokitno Szlacheckie, pow. zawierciańskiego i graniczą:

aa) zagajnik przeważnie sosnowy 100 sosenek 20 letnich, 40 sosen 60 letn. 18 dębów 60 letnich i kawałek łąki, graniczący od północy z zaroślami Sierki, od południa z łąką Sierki i Flaka, od wschodu z zagajnikiem Fujarskiego i od zachodu z łąką, Sierki i

bb) las dębowy wysokonośny 70 letni — sztuk 250, jedna sosna i 4 brzozy wysokonośne graniczące od półn. z gruntem Sierki, od południa z łąką Sierki, od wschodu z łąką Sierki i od zachodu z gruntem Krzyścika i Sierki.

Nieruchomość ad 2) położona jest w 5-ciu działkach:

a) działek w pośrooku wsi Łęka graniczy: od północy z frontem i z drogą wsi Łęka, od południa z gruntami wsi Łosień, od wschodu z posesją Połczyńskiego Maksymiljana i od zachodu z osadą Nr 8,

b) działek ziemi ornej położonej przy końcu wsi Łęka graniczy: od północy z posesją Połczyńskiego i drogą wsi Łęka, od południa z osadą Nr 8 i posesją Połczyńskiego, od wschodu z drogą wsi Łęka i od zachodu z posesją Wałaszkiewicza,

c) działek — łąka graniczy od północy z gruntami włościan wsi Łęka, od południa z nieużytkami wsi Łęka, od wschodu z osadą Nr 8 i od zachodu z łąką Połczyńskiego,

d) działek — ziemia nieobsiana leży odłogiem — graniczy: od północy z pastwiskami wsi Łęka, od południa z łąką Kępskiego, od wschodu z osadą Nr 8 i od zachodu z posesją Połczyńskiego,

e) działek — częściowo łąka, częściowo las dębowy, około 60 dębów 70 letnich i graniczy: od północy z łąkami Ochmana, Trzewiczka i Wyłupka i łąkami osady Nr 8, od południa z łąką Połczyńskiego i zagajnikiem osady Nr 8, od wschodu z łąką Szafrugi i od zachodu z zagajnikiem Fujarskiego. Do tejże osady należą grunty za serwituty, składające się z jednego działka, położonego na gruntach wsi Niegowoniczki, gminy Rokitno Szlacheckie, pow. zawierciańskiego i graniczy od północy z zagajnikiem Stychny, od południa z łąką Sierki, od wschodu z zaroślami Sierki i od zachodu z zagajnikiem Szara i Dominika. Serwitut ten jest zalesiony młodnikiem sosny, świerka, dębiny i brzozy. Oprócz tego jest 2 olchy i 1 sosna wysokonośna.

3) Dział gruntu tak zw. w „Niwce", oznaczony Nr hip. 56, położony we wsi Łęka, gminy Łosień, pochodzący z osady Nr 12 (ad 2) o przestrzeni 1 morga 196 pr. graniczy od północy z gruntami włościan wsi Łęka, od południa z szosą wsi Łosień, od wschodu z gruntem Pniaka i od zachodu z gruntem Ignacego Czai.

Na osadzie Nr 8 ad 1 jest wybudowany dom z kamienia, kryty papą o jednej ubikacji przerobiony z chlewu na mieszkanie, dług. 11.90, szer. 5.95 i wysok. 3 mtr., podpiwniczony z przybudówką na szopę o 2-ch ścianach murowanych z kamienia dług. 5.35 mtr. szer. 3.70 i wysok. 2 mtr., od domu wzwyż ku drodze na północ przybudowany chlew murowany z kamienia, kryty częściowo deskami, częściowo słomą, długości 8.30 mtr. szerokości 4.40 mtr. i wysok. 2.80 mtr. i obok tegoż rozpoczęta budowa domu drewnianego — figurują tylko ściany dług. 8.30, szer. 4 mtr. i wysokości 2.80 mtr.; na placu stoi komin pozostały po spalonym budynku obok tych zabudowań z cegły, oraz jest w podwórzu ustęp drewniany, kryty papą. Stodoła o 10-ciu filarach kamiennych, o 2 sąsiekach, ściany z bali drewnianych, kryta słomą, 2 szczyty obite deskami, dług 16.40, szer. 6.40 i wysok. 3 mtr. Za stodołą piwnica murowana z kamienia, dług. 6 mtr., szer. 2.70 mtr. i wysok. 3 mtr., kryta słomą, w ogrodzie jest 22 drzew owocowych i 7 sztuk drzew wiśniowych.

Na osadzie Nr 12 znajduje się budynek murowany z kamienia, przeznaczony na piekarnię o 2-ch ubikacjach, kryty papą, dług. 8 mtr. 95 cm., szer. 7.45 mtr. i wysok. 2.55. W ogrodzie jest 23 szt. drzew owocowych i 26 szt. drzew wiśniowych i dwa ule z pszczołami.

Opisywane nieruchomości Nr 8 i 12 we wszystkich działach są granicami połączone ze sobą, za wyjątkiem gruntów na serwituty, nie mają urządzonej księgi hipotecznej, w zastawie, ani dzierżawie nie są, należą prawem własności do Marji Wilk i Stefanji Ciapała i obciążone są długami na rzecz Franciszka Kucaby w kwocie osiem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 98 gr. z procentami i kosztami i obciążeniami na rzecz

Piotra Kucaby, pozbawionego własnej woli z całkowitem utrzymaniem aż do śmierci.

Opisywana nieruchomość pod Nr 3 ma urządzoną księgę hipoteczną Nr 56 przechowywaną w Wydziale Hipotecznym w Sosnowcu, w zastawie ani dzierżawie nie jest i obciążona jest długiem z tytułu spłaty na rzecz Franciszka Kucaby w kwocie dwa tysiące trzysta trzydzieści trzy złote 32 gr. z procentami i kosztami i innemi zastrzeżeniami w działach III i IV wyk. hipotecznego, oraz obciążeniem aż do śmierci odnośnie dania utrzymania całkowitego, pozbawionemu własnej woli Piotrowi Kucabowi i prawem współwłasności należy do Marji Wilk i Stefanji Ciapała.

Licytacja rozpocznie się od sumy zł. 16.000, zgodnie z protokółem przeszacowania z dnia 25 października 1932 r.

Życzący sobie przyjąć udział w licytacji, obowiązany jest złożyć wadjum w kwocie zł. 1.600 — oraz okazać dowód przynależności do Państwa Polskiego i pochodzenia włościańskiego.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Komornika, a na tydzień przed licytacją zgodnie z art. 248 U. P. C. w Kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Komornik Sądowy: *Jan Duda*

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW.

Józef Kwaśniak, zam. w Pacanowie, pow. stopnickiego unieważnia zagubiony Nr rejestrac. samochodu KL. 72.079 wydany przez Dyrekcję Robót Publicznych w Kielcash. (3—3)

Bernard Goldkorn, zam. w Miechowie - Charsznicy unieważnia zagubionie 2 książeczki rejestrac. samochodów ciężarowych KL. 72.528 i 71.600, wydane przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach. (3—3)

Lipa-Chaim Regiensberg (r. 1910), zam. w Wierzbniku zagubił ks. wojskową, wyd. przez P. K. U. w Łomży i dowód osobisty wyd. przez magistrat m. Klecka. (3-3)

Anna Jagielska, zam. w Chęcinach, ogłasza o zagubieniu tablicy rejestrac. samochodu KL. 71.330, wyd. przez Dyr. Rob. Publicznych w Kielcach. (3—3)

Michał Pastuszko, zam. w Zwoleniu ogłasza o skradzeniu mu dowodu osobistego, wyd. przez Starostwo w Kozienicach i dubl. książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Łódź miasto I. (3—3)

Zguhiono numer rejestrac. samochodu ciążarowego WR. Nr 64,025, wyd. *Kosmali* z Warki, przez D. R. P. w Warszawie. (3—3)

Biuro Ubezpieczeń w Kielcach ogłasza o zagubieniu numeru samoch. KL. Nr 2043, wyd. przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach. (3—3)

Mojżesz Zabłocki, zam. w Chęcinach, ogłasza o zagubieniu numeru samoch. KL. Nr 72 838, wyd przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach. (3—3)

Edmund Dziedzic, zam. w Kielcach, ogłasza o zagubieniu Nr sam. K. L. 72.837, wyd. przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach. (3—2)

Moszek Kestenberg, zam. w Lipsku w/W. zagubił książ. rejestracyjną samoch. K. L. 1.526, wyd: przez Dyr. Rob. Publiczn. w Kielcach. Książeczkę tę unieważnia się. (3—2)

Ludwik Beyer, zam. w maj. Machury, pow. opoczyńskiego, ogłasza o zagubieniu N-rów samoch. typu „Ford" K. L. 2.034, wyd. przez Dyr. Robót Puhl. w Kielcach. (3—2)

Władysław Łyżwa, zam. w Starachowicach Fabr., unieważnia zagubiony dowód osobisty, wydany przez Starostwo Powiatowe w Wierzbniku w dniu 6 sierpnia 1925 r. za Nr 2.297 Serja 30009. (2—2)

Biuro Dzienników i Ogłoszeń „Renoma" w Częstochowie ogłasza o zagubieniu znaków rejestracyjnych samoch. K. L. 71.554. (3—1)

Jan Ratuszniak, zam. w Pilczycy, gm. Pjanów, pow. koneckiego, unieważnia zagub. książeczkę wojskową Nr g. ks. ewid. 1344, wydaną przez P. K. U. Końskie.

Tomasz Plewa, zam. w Oleśnicy, ogłasza o zagubieniu dowodu tożsamości konia, Serja B Nr 226.532, wyd. przez rejonowego Inspektora koni w Kielcach.

Szczepan Morton (r. 1894), zam. w Michałowie, gm. Góry, pow. pińczowskiego, ogłasza o zagubieniu ks. wojskowej, wydanej przez P. K. U. Miechów i dowód tożsamości klaczy, wyd. przez Urząd Gminy Góry, pow. pińczowskiego. Dokumenty te unieważnia się.

Skradzioną legitymację nauczycielską Nr 683/29, wyd. przez Kuratorjum okr. szkolnego krakowskiego na imię *Piotra Makoweckiego*, zam. w Suchej — unieważnia się.

Ignacy Fudalewski, zam. we wsi Mostki, gm. Wiśniowa, pow. sandomierskiego, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Serja B. Nr 211.657.

Franciszek Majcherczyk, zam. w Czeladzi, zgubił dowód tożsamości klaczy, który unieważnia się.

Paweł Płuska i S-ka, zam. w Przystajni, pow. częstochowskiego, ogłasza o skradzeniu mu rozkładu jazdy, wyd. na imię *Piotra Kisteli i Mendla Wrocławskiego*, przez Dyrekcję Robót Publicznych w Kielcach dla wozów K. L. 72.412, 2.588, 71.847 i 72.379. Rozkład ten unieważnia się (3—1)

Unieważnia się zagubioną ks. wojskową Nr 565/P, wydaną na imię *Stanisława Bartosika s. Kazimierza* (r.1903), zam. w Donatkowicach, gm. Dobiesławice, pow. pinczowskiego.

Herszek Szperling, zam. w Życi, gm. Samborzec, pow. sandomierskiego, ogłasza o zagubieniu dowodu tożsamości konia Nr 151.514.

Michalina Siadaczka, zam. we wsi Wielgie, gm. Łaziska, pow. iłżeckiego, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Serja B. Nr 34.952, wyd. przez rejonowego Inspektora koni w Sandomierzu.

Zagubiony dowód tożsamości konia Serja A Nr 999.599, wyd, na nazwisko *Braci Fiszhaller* w Częstochowie — unieważnia się.

Unieważnia się zagubione dowody tożsamości koni Serji B. Nr 224.989, Nr 229.441 i Serji D. Nr 140.455, wydane na imię *Stanisława Colonna Walewskiego* z Rzędowa, gm. Tuczępy, pow. stopnickiego.

Izrael Mordka Pomeranc, zam. w Strzemieszycach, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Sosnowiec.

Aleksander Cetnarski, zam. w Ostrowcu n/K unieważnia zagub. dowód osobisty Nr 218 i książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrowiec.

Major Władysław Połeć, zam. w Pinczowie, ogłasza o zagub. Nr samoch. KL. 71.961, wyd. przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach. (3—1)

Jarosław Iwaniuk, zam. we wsi i gm. Szreniawa, pow. miechowskiego, unieważnia zagubione pozwolenie na broń na 1932 r., wyd. przez Starostwo Pow. w Miechowie.

Urząd Gminy Błaziny, pow. iłżeckiego, ogłasza o zagubieniu dowodu tożsamości konia Serja B. Nr 32.240, wydany na imię *Andrzeja Pomorskiego* z Seredzic, gm. Błaziny, pow. iłżeckiego.

Stanisław Wrześniowski (r. 1900), zam. w Piaskach, gm. Mniów, pow. kieleckiego, unieważnia skradzioną ks. wojskową, wydaną przez P. K. U. Kielce.

Jan Wrześniowski (r. 1896), zam. w Piaskach, gm. Mniów, pow. kieleckiego ogłasza o skradzeniu mu ks. wojskowej, wydanej przez P. K. U. Kielce.

Franciszek Domagała, zam. we wsi Domiarki, gm. Iwanowice, pow. miechowskiego, ogłasza o zagubieniu dowodu tożsamości konia Serja B. Nr 110.382

Jadwiga Strzałkowska, zam. w Sosnowcu, ogłasza o skradzeniu jej legitymacji urzędn. Nr 132/29, wyd. przez Inspektorat szkolny w Sosnowcu.

Jan Siejka, zam. w Lasocinie, ogłasza o zagubieniu dowodu tożsamości konia Serja B. Nr 147.920.

Lucja Mrozowska, zam. w Starachowicach, unieważnia zagubiony dowód osobisty Serja A Nr 909.452 wyd. dn. 28 czerwca 1932 r.

Nuta Rozenberg (r. 1908), zam. w Opocznie ogłasza o zagubieniu: 1) ks. wojskowej, wyd. przez P. K. U. Wierzbnik, 2) karty rzemieślniczej, wyd. przez Starostwo w Wierzbniku za Nr 6751/Rc I 30 i 3) trzech weksli in blanco z podpisem Nuty Rozenberga — dwa po zł. 200 i jeden na zł. 100. Powyższe dokumenty i weksle unieważnia się.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach. Zamek. Tel. Nr 188

Prenumerata za 1932 rok — 28 zł. — Numer pojedyńczy 1 zł. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., o postępowaniu spadkowem pojedyńcze — 6 zł., zbiorowe po 3 zł. od każdego postępowania, o regulacji hipoteki pojedyńcze — 8 zł., zbiorowe — po 5 zł. od każdej nieruchomości, za wiersz szpaltowy lub jego miejsce 60 groszy, 1 szpaltę — 30 zł. 1 stronę dwuszpaltową 60 zł. Drobne ogłoszenia: 15 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie jednokrotne 4 zł. 50 gr., trzykrotne 12 zł. 50 gr.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego".

Druk Kieleckiej Spółki Wydawniczej—ul. Sienkiewicza № 16.